

Förbundsårsmöte 2015

Motioner A: Ett samhälle för alla	2
1. Utbildning av poliser i kroniska sjukdomar	2
2. Ta bort åldersdiskrimineringen i A-kassan	3
3. Fler jobb genom att dela på jobben	5
4. Droger	7
5. Alkoholreklam	8
6. Spelberoende och alkoholreklam riktad mot barn	10
7. Barnkonventionens implementering	12
8. Riktade insatser på skolområdet	15
9. Säkra tillgången till skola för EU-migranternas barn	16
10. I solidaritet med de allra fattigaste i EU	18
11. Judars och muslimers rätt till manlig omskärelse	20
12. Religiös slakt	23
13. Skydda den judiska minoriteten	25
14. Näthat	27
Motioner B: Internationell solidaritet	29
15. Kvinnlig könsstympning	29
16. Rekryteringen till IS	30
17. Kärnvapenfri zon	32
18. Förbud mot militära aktiviteter i luftrummet	34
19. Säkerhetshot	36
20. Försunna ensamkommande flyktingbarn/ungdomar	37
Motioner C: Hållbar utveckling	38
21. Miljögifter	38
22. Förnyad syn på begreppet tillväxt	39
Motioner D: Organisation	41
23. Medlemsvärning	41
24. Sanningskommission och etiska riktlinjer inom S	43
25. Nytt valsysteem till riksdagen	44

Motioner A: Ett samhälle för alla

1. Utbildning av poliser i kroniska sjukdomar

Av Leif Brandt, Oskarshamn. Distriktsstyrelsen i Kalmar har upptagit motionen som egen.

Det har visat sig vid flera tillfällen att polisen har för lite kunskap i kroniska sjukdomar som diabetes. Det får inte vara så att en person med diabetes hamnar i tillnyktringscell utan medicinsk koll om det är alkoholrelaterat tillstånd eller om personen är låg i blodsocker. Många gånger så är det så att poliserna, trots att de hittar olika medicinska kort att personen har diabetes, så bryr de sig inte. De tror sig veta bäst om personen har drabbats av diabetescoma eller insulinchock. En polisman får inte fatta ett medicinskt beslut själva, är de det minsta osäkra så skall tillkalla sjukvården eller köra till närmsta sjukhus. De tar för lättvindigt på alla medvetlösa personer och menar att de är ”skall placeras i tillnyktringscell bara för poliserna tror att de är berusade. Det behövs som vi ser det utbildning i symtom hur lågt blodsocker kontra högt artar sig. Därför är det självklart att de får utbildning i kroniska sjukdomar då de gör sin utbildning till poliser. Det behöver inte vara i högskolepoäng utan bara stå i deras intyg att de vet vad som gäller vid alkoholintoxikation kontra om det är sjukdomsrelaterat.

Motionens yrkande:

1. Att förbundsårsmötet antar motionen och förbundsstyrelsen bevakar frågan.
2. Att förbundet verkar för att polisen i sin utbildning får kunskap om diabetes i lämpliga forum, så att de vet vad som är skillnaden vid alkoholintoxikation och lågt blodsocker.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 1

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Yrkesutbildning är angelägna frågor vilket motionen är ett exempel på. Vårt land är i behov av personal som är kompetenta och välutbildade för att kunna fullgöra sina uppdrag i sina yrkeskategorier. Frågeställningar om mänskliga rättigheter, etik, värdegrund och bemötande är viktigt i alla yrkesgrupper där man har ett offentligt uppdrag och arbetar nära allmänheten, inte minst i polisyrket. I utbildningssituationen bör man därför lägga särskild vikt vid att öka studenternas självkännet och förmåga att fatta välvägdade beslut i olika situationer som kan inträffa i arbetet. Motionären vill att vi ska ha poliser som kan möta personer med kroniska sjukdomar och då särskilt personer med diabetes. Det är ett rimligt krav, inte bara för polisen utan även för andra myndigheter där personal står i direktkontakt med allmänhet.

Sverige har ingen polisutbildning på högskolenivå, som övriga Norden, vilket fått skarp kritik av bland annat polisfacket. Kampen om att få en polisutbildning som ger en akademisk examen har pågått länge. En utredning föreslog 2008 en omgörning till en högskoleutbildning, men dåvarande regeringen sade nej. Nu sker en

omställning av polisutbildningen i landet efter ett regeringsbeslut 2012. Polisstudier sker nu genom uppdragsutbildning på tre olika platser i landet, vid universitetet i Umeå, Linnéuniversitetet i Växjö och vid Södertörns högskola i Stockholm.

Sedan våren 2002 drivs polisutbildningen också på distans. Istället för att utbildas på en separat skola kommer de blivande poliserna läsa sida vid sida av bland annat socionomer, pedagoger, sjukvårdare och forskare. Det är en bra utveckling för att höja utbildningskvaliteten. Grundutbildningen på Polishögskolan i Solna håller på att fasas ut och de lokalerna kommer främst vara en plats för fortbildning och utvärdering av polisutbildningarna i landet.

I studierna ingår juridik, kriminologi, vårdvetenskap, beteendevetenskap, socialt arbete och statsvetenskap. Under de två sista terminerna på utbildningen ingår sex månaders avlönad aspirantutbildning. Då får man tillfälle att fördjupa och tillämpa de kunskaper och färdigheter man förvärvat under utbildningen.

Rikspolisstyrelsen har regeringens uppdrag att utveckla utbildningen vidare och utifrån det kan man anta att utbildningen blir mer omfattande. Lagmannen Petra Lundin har fått regeringens uppdrag att föreslå hur nuvarande utbildning ska göras om till högskoleutbildning och hur vetenskaplig grund ska säkerställas inom den. Hon ska också ta fram förslag för utformning av polisutbildning för experter. Direktiven är inriktade på hur man får personer med annan utbildning än polisiär att utbilda sig till specialister. Men det är också viktigt att poliser uppmuntras att studera vidare och specialisera sig inom olika områden.

Socialdemokrater för tro och solidaritet har som förbund inte möjlighet att påverka utbildningen. Däremot kan vi agera genom att föra upp frågor om bemötande, utbildning mm genom de nya insynsråd som inrättats på regional och nationell nivå.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att anse motionen besvarad.

2. Ta bort åldersdiskrimineringen i A-kassan

Av Troende Socialdemokrater i Nacka och Värmdö genom Monica Andersson. Distriktsårsmötet i Stockholms län har upptagit motionen som egen.

Under en ganska lång tid har de flesta politiska partier pratat om att vi ska arbeta under en längre period av våra liv. Pensionsåldern har ändrats från 65 år till att omfatta ett intervall med 67 år som max. Många menar också att man borde höja maxåldern ytterligare.

För att få A-kassa måste man ha fyllt 20 år. Medlemskapet upphör automatiskt när man fyllt 65 år. Man får inte heller bli medlem om man fyllt 64 år.

Vi kan inte se något som helst skäl till varför alla dessa åldersgränser ska finnas som villkor. Det kan inte uppfattas som något annat än åldersdiskriminering.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att alla åldersgränser tas bort i villkoren för att få A-kassa.
2. Att motionen skickas vidare till Socialdemokraternas riksdagsgrupp.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 2

Föredragande: Eva Hedesand Lundqvist

Motionärerna anser att STS skall verka för att alla åldersgränser ska tas bort i villkoren för att få A-kassa.

Framtidens pensionärer är en ständigt aktuell fråga. Allt flera blir äldre, men de senaste årens underskott i pensionssystemen innebär att morgondagens pensionärer kan känna oro.

Pensionsreformen genomfördes år 1994 och medellivslängden i samhället ökar kraftigt. Pensionssystemet bygger på intjänade pensionsrätter och om vi lever längre så måste även våra pensioner räcka längre.

Regeringens pensionsgrupp diskuterar de nuvarande åldersgränserna för pensionsrätt. Dessa frågor är komplexa och innefattar många sociala system. Om pensionsåldern förändras ytterligare så måste även andra system förändras som bostadstillägg och sjukersättning. A-kassan upphör att gälla vid 65 år. Förändringar i pensionssystemen innebär ökade kostnader för staten och för A-kassorna.

De stora förlorarna i A-kassesystemet är de unga som hoppar mellan korta vikariat och timjobb. De har det svårt att få ihop en anställningstid som ger A-kassa. Det krävs 6 månaders anställning för att omfattas av A-kassa, du måste ha varit medlem i A-kassan mer än 12 månader för att få mer än grundbeloppet.

Utredningen som pågår om förändringar av åldersgränser har besvarats av LO och TCO som anser att myndigheten inte ska lägga sig i avtalsfrågor och förändra A-kassereglerna.

En förändring av A-kassans åldersgränser kommer att kosta mycket pengar för A-kassorna. De har redan nu stora underskott eftersom allt fler går ur A-kassorna och de får allt färre nyanmälningar. Dessutom är A-kassefrågan en avtalsfråga mellan arbetsgivare och arbetstagarorganisation avseende innehållet. Vid förändringar av A-kassereglerna är det många grupper som omfattas så frågan kan inte anses handla om åldersdiskriminering. Om frågan för äldre skall diskuteras avseende A-kassan så

måste även pensionssystemet tas med liksom andra sociala system. Pensionssystemet utreds av regeringen och är nu ute på remiss hos fackförbunden.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att avslå motionen.

3. Fler jobb genom att dela på jobben

Av Ingrid Emanuelson, Karlstad. Distriktsstyrelsen i Värmland har upptagit motionen som egen.

Ett ökande antal människor mår dåligt på grund av en accelererande ökning av arbetsbördan till följd av slimning av arbetsorganisationen alltmedan antalet arbetslösa ökar till följd av en motsvarande tilltagande arbetsbrist och mår dåligt av detta. Kostnaderna för det dåliga måendet ökar.

Det direkta sambandet döljs ibland av att förändringar rubriceras ”nödvändig omorganisation” och av att man alltid mår dåligt av sådana. Om arbetet rör tjänstesektorn så är det ännu fler människor som blir berörda av detta dåliga mående hos utförarna av arbetet och börjar själva må dåligt osv. Till slut blir det som ett dominospel, där bricka efter bricka faller, tilliten till varandra rasar, känslan av hopplöshet ökar. T.ex.: Dåligt mående lärare genererar dåligt mående elever, genererar dåligt mående föräldrar och vice versa. Detta genererar en överbelastning av sjukvården, långa köer och dåligt mående läkare, sjuksköterskor och ännu sämre mående patienter om de ens når fram till vården. Osv. I all oändlighet. En hierarkiserande lösning är inte lösningen, den endast ökar administrerandet, ger färre verkliga utförare och snarare förvärrar problemet på alla nivåer.

En ”enkel” lösning är: att de som har för mycket får dela med sig till de som har för lite: Kanske en heltid skall vara 35 timmar i veckan i stället för 40. En del menar 30, men det borde en utredning kunna ge svar på.

Det skulle bli för dyrt menar en del. Men allt det dåliga måendet kostar också på en mängd olika sätt. Istället för att fortsätta med en nedåtspiral i mående för alla och med ökande kostnader är det dags att åtminstone seriöst utreda frågan.

Motionens yrkande:

1. Att en sänkning av den generella heltidsarbetstiden utreds.
2. Att detta görs med redovisning av såväl individuella som samhälleliga fördelar och nackdelar, inkluderande kostnader för ohälsa: å ena sidan allmän känsla av att vara utanförställd, inte behövd och å andra sidan utarbetad, ”gått i väggen”.

Distriktsstyrelsens yttrande: Med partiets mål att vara ledande i EU vad gäller låg arbetslöshet så behöver vi fördjupa analysen kring en rad komplicerade faktorer kring matchning av arbetslösa

och behovet av arbetskraft i bristyrken, spetskompetenser, hur lönebildningen utvecklas när arbetstagare går ner i tid. Vi ser positivt på tankegångarna i motionen och vill därför att frågan utreds vidare.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 3

Föredragande: Cecilia Dalman Eek

Motionären tar upp en viktig fråga som är central för socialdemokratin. Det gäller den ojämlika hälsan och den snabba utbredningen av ohälsa. Ett flertal studier och rapporter har visat att ohälsan ökar i samhällen med stora eller ökande klyftor. I samhällen som kan beskrivas som jämlika är däremot hälsotalen stabila. Ett internationellt exempel är rapporten *Closing The Gap* som publicerats av WHO. Där konstateras att ohälsa inte botas med i första hand mera sjukvård. Snarare står samhället inför risken att sjukvårdskostnaderna skenar, när ojämlikheten ökar. Det är istället jämlika livsvillkor som avgör om människors hälsoläge ska förbättras.

I samhället – både i storstäder och på landet – finns idag stora klyftor mellan människors livsvillkor. Efter åtta års borgerligt styre har arbetslösheten fått bita sig fast hårdare i Sverige än i liknande länder. Ojämlikheten har befästs genom en politik som fördelat resurser från dem som behöver till dem som redan har.

Det som behövs är en politik för att ge människor jobb, längre utbildning med högre kvalitet, bättre bostadsvillkor och trygghet för barn och äldre. Det kräver att svenskt näringsliv kan fortsätta utvecklas och det kräver att välfärden hittar nya sätt att samarbeta runt individerna.

Motionärens förslag till lösning, att dela på jobben och att sänka arbetstiden, är intressant inom vissa områden för att lösa specifika problem. Det finns exempel där det har inneburit möjligheter att lösa arbetsplatsens uppgifter på ett resultatinriktat sätt som också tar hänsyn till de anställdas villkor. Exempel finns när det gäller att utnyttja operationssalar till fullo, när det gäller skiftgång på bilverkstäder eller inom äldreården. I dessa fall har arbetstiden och arbetsorganisationen diskuterats fram mellan arbetsgivare och fack, i enlighet med den tradition som arbetarrörelsen står för i Sverige.

Förbundsstyrelsen menar att frågan om arbetstidsförkortning alltså ska vara en fråga för arbetsmarknadens parter, men samtidigt är innehållet i motionen intressant och förtjänar vidare diskussion. Förbundsstyrelsen föreslår därför att förbundsstyrelsen får i uppgift att arbeta med frågor om jämlik hälsa, om jämlika livsvillkor och om kopplingen mellan arbetsliv och hälsa.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att uppdra åt förbundsstyrelsen att arbeta med frågor om jämlika livsvillkor och kopplingen mellan arbetsliv och hälsa.
2. Att därmed anse motionen besvarad.

4. Droger

Av Gunilla Zomborcsevic, Skara.

Hur ofta hör vi inte om någon ny drog, som ungdomar skaffat och använt med förödande resultat. Förbjuds den, kommer snart en variant. Innan den också kan förbjudas, har många unga farit illa, kanske dött. Föräldrar är förtvivlade, myndigheter bekymrade.

Det har även hänt, att polis har tagit ett preparat i beslag, men varit tvungen att lämna tillbaka det till ägaren, därför att inget förbud mot användning funnits.

Varför ska det vara så? Varför ska förbuden komma för sent, när flera redan har skadats eller dött?

Vore det inte enklare, att förbjuda alla nya kemikalier, tills de testats och befunnits vara bra eller i varje fall inte skadliga? Man kan börja med att gå igenom gamla kända preparat och godkänna dem.

Krångligt? Visst, men säkert. Dyrt, ja det också. Men, vad är mera värt än ett människoliv? Vi måste ta vara på de unga!

Motionens yrkande:

1. Att frågan tas upp av Socialdemokrater för tro och solidaritet samlade till förbundsårsmöte sommaren 2015.
2. Att motionen behandlas positivt och ges ett bra svar.
3. Att motionen förs vidare i de sammanhang, där delegaterna verkar.
4. Att frågan förs till s-ledamöter i Sveriges riksdag för beslut snarast möjligt efter godkännande av förbundsårsmötet

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 4

Föredragande: Joe Frans

Motionären tar upp en angelägen fråga som är både aktuell och viktig. Drogberoende har svåra konsekvenser för individen såväl som för samhället. Motionen tar upp hur generiska varianter av aktiva substanser i nya droger kombineras för att framställa nya droger och därmed undgå lagen. Det pågår f.n. en aktiv diskussion inom den socialdemokratiska riksdagsgruppen om hur lagen kan effektiviseras för att hålla

jämna steg med nya preparat med skadliga aktiva substanser. Lika viktigt som lagstiftningen är information och förebyggande insatser som vi alla kan bidra med.

Motionären vill att frågan förs vidare i de sammanhang där årsmötesombuden verkar. Förbundsstyrelsen ser positivt på detta och uppmanar årsmötesombuden att ta med sig frågan hem till sina hemdistrikt. Det finns stora möjligheter att i den lokala verksamheten ordna kunskapshöjande studier i ämnet, liksom att samverka med andra organisationer om att ordna förebyggande aktiviteter.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokrater för tro och solidaritets grupp i riksdagen.
2. Att i övrigt anse motionen besvarad.

5. Alkoholreklam

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Södermalm genom Bo Nordquist.

Förra året satsades rekordmycket – nära 1,4 miljarder kronor – på alkoholreklamen. Unga vuxna pekats ut som en stor målgrupp. Reklamen har fördubblats de senaste fem åren. Alkoholen finns alltmer med i samhället och vardagsdrickandet ökar.

Det är olagligt att marknadsföra alkohol till personer under 25 år. Men alkoholreklamen finns med i olika sammanhang. Dagstidningarna är överfulla med reklam med underliggande varningar för hur farligt det är med alkohol. Vilken dubbelmoral!

Ungefär 500 000 barn i Sverige lever med en eller båda föräldrarna som missbrukare. Alkoholskadorna kostar samhället stora summor och de personliga konsekvenserna och tragedierna är enorma.

Det behövs ett stopp för alkoholreklamen. Det bör inte finnas någon alkoholreklam för det som är så farligt – ibland livsfarligt – för individen, missbrukarens familj och samhället.

Motionens yrkande:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet genom sina företrädare verkar för att stoppa alkoholreklamen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 5

Föredragande: Thomas Strand

Motionären tar upp ett viktigt problem rörande alkoholreklamens utbredande i samhället. Alkoholreklamen finns i olika sammanhang och växer i omfång, bland

annat genom annonser i sociala medier. I dessa medier är barn och ungdomar en stor målgrupp.

Socialdemokrater för tro och solidaritet har under många år förespråkat en mycket restriktiv hållning till alkoholreklam. Vid förra förbundsårsmötet diskuterades och beslutades om en liknande motion kring alkoholreklamens negativa skadeverkningar. Det ledde till att Socialdemokrater för tro och solidaritets riksdagsgrupp i höstas lämnade in en motion med rubriken ”TV-sänd alkoholreklam”. I motionen, som undertecknades av tolv s-ledamöter, skrev vi bland annat följande:

I en internationell studie som omfattar elva länder runt om i världen granskades och jämfördes TV-sändningar från de tre kommersiella kanaler i respektive land som var mest populära bland barn. För Sveriges del var det TV3, TV4 och Kanal 5. De svenska resultaten är publicerade i Hillevi Prells doktorsavhandling ”Promoting dietary change. Intervening in school and recognizing health messages in commercials” (Göteborgs universitet 2010).

Vad forskarna fann var att ett barn i Sverige i åldern 3-12 år tar del av ca 50 reklamslag för mat och dryck per vecka. Av dessa var endast reklam för snabbmat vanligare än alkohol.

Trots att Sverige i flera internationella studier betraktas som ett föregångsland för att skydda barn från kommersiella budskap ligger Sverige i mitten av de 11 länderna. Undersökningarna visar att reklamslagen för alkohol utgjorde en högre andel i Sverige än Brasilien under barntimmarna. För brittisk TV gällande barntimmar fanns inte Storbritannien med på fem-i-topplistan.

I nämnda motion fokuseras på att förbjuda TV-sänd alkoholreklam som riktas till Sverige från andra länder. Idag är det förbjudet i Sverige att sända reklam för alkohol. Alkoholproducenterna väljer därför att sända reklamen via brittiska media. Motionen är fortfarande under beredning i riksdagen.

Svenska myndigheter sökte under 1990-talet få stopp på alkoholreklam i EU, men vann inget gehör i domstolen. Sedermera har folkhälsobegreppet stärkts i EU, varför förnyade framstötter kan vara mera verkningsfulla.

Frågan om att förbjuda all alkoholreklamen är en komplicerad process. Det är förmodligen en mer framkomlig väg att arbeta för en mer restriktiv lagstiftning av alkoholreklam. Att arbeta för att all alkoholreklam ska förbjudas är mer ett långsiktigt mål. Förutom att arbeta för att TV-sänd alkoholreklam som riktas till Sverige från andra länder förbjuds, kan vi arbeta för att alkoholreklam förbjuds i sociala medier och i form av sponsring (exempelvis i idrottssammanhang). Länder som Frankrike och Finland har en tuffare lagstiftning kring det senare.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionen.
2. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokrater för tro och solidaritets grupp i riksdagen.

6. Spelberoende och alkoholreklam riktad mot barn

Av Ulf Wallin, Ljungskile. Distriktsstyrelsen i Bohuslän har upptagit motionen som egen.

I antiken umgicks grekerna och spelade tärning som tillverkats av bränd lera eller av fårens fyrkantiga hälben. Indianerna i Nordamerika gjorde detsamma med buffelben. Enligt Bibeln använde Moses lotter när han fördelade landområden och de romerska soldaterna kastade tärning om Jesus kläder. I dag tillverkar vi tärningar av plast, skrapar lotter för pengar och tillbringar gärna lördagskvällen med bingolotto.

Att spela på olika former av automater eller typ ATG innebär en risk. Det är ett riskfullt agerande särskilt bland vuxna, men även på nätet för yngre. Därför gäller det att skapa spelansvar för barn och unga.

Det vill säga, att det som är roligt med spel och datorsittande hamnar i fokus samtidigt som det är präglad av att vara insiktsfullt, fyllt av stabilitet och kontroll.

I Sverige finns olika former av begränsningar för yngre att spela. Likväl finns det illegala spel och dem som via nätet lockar unga till spel, som ruinerar inte bara dem utan omgivningen.

På samma vis agerar alkoholreklamen. Det finns dokumenterat, att på bästa tid för barn och unga sker det avancerade former av alkoholreklam på de kommersiella Tv-kanalerna. I dagens läge har intäkterna för media i form av alkoholreklam överstigit 1 miljard.

Över 35 ledande läkare i Storbritannien står bakom ett öppet brev som har publicerats i The Guardian, om att förbjuda all alkoholreklam i idrottssammanhang. ”Borde inte våra nationalsporter inspirera våra barn till en hälsosam och positiv livsstil? Det vore skandalöst om ett proffslag som Everton eller Celtic blev ambassadörer för ett tobaksbolag. Varför är det då acceptabelt med alkohol?”, frågar sig undertecknarna. Det finns således ett internationellt stöd för begränsning av alkoholreklamen.

Det krävs därför kraftfulla åtgärder för att stoppa detta ofog inom reklambranschen. I dagsläget vimlar det av alkoholreklam i såväl dagstidningar som tidskrifter.

Därför bör Sverige införa ett reklamförbud för alkoholreklam. Det enda undantaget kan vara tidskrifter som vänder sig till producenter av alkohol.

Motionens yrkande:

1. Att förbundsstyrelsen utarbetar ett handlingsprogram med syfte att Sverige skärper sina lagar rörande reklamförbud för alkohol och spel.
2. Att förbundsstyrelsen anordnar ett eller flera seminarier för att åstadkomma kunskaper om alkohol- och spelreklamens arbetssätt och hur den kan bemötas.
3. Att förbundets riksdagsledamöter under allmänna motionstiden lägger motioner om striktare regler för alkohol- och spelreklamen.
4. Att förbundet via ledamöter i EU-parlamentet verkar i samma syfte.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 6

Föredragande: Thomas Strand

Motionären tar upp frågan om spelberoende och alkoholreklam mot barn. Det senare perspektivet har utförligt redovisats i motion nr 4, varför förbundsstyrelsen i detta avseende hänvisar till sitt yttrande över den motionen. När det gäller reklam för spelande vill förbundsstyrelsen anföra följande:

Mycket av det som sägs angående vikten av att begränsa alkoholreklamen kan även appliceras på reklam för spelande. Förbundsstyrelsen menar att vi som förbund ska driva en linje som innebär en restriktiv lagstiftning rörande spelreklam. Det ska också tydliggöras att de olika spelbolagen måste ha en ansvarsfull hållning i sin marknadsföring. Det handlar också om att staten på olika sätt säkerställer att det finns aktörer som kan hjälpa personer som hamnat i ett spelberoende.

När det gäller motionens olika yrkanden vill förbundsstyrelsen påminna om att förbundet har begränsade resurser både personellt och ekonomiskt. Även om saken är god måste vi hushålla med våra resurser och prioritera det som ligger i linje med vårt kärnuppdrag.

När det gäller yrkandet ”att förbundsstyrelsen utarbetar ett handlingsprogram med syfte att Sverige skärper sina lagar rörande reklamförbud för alkohol och spel” vill förbundsstyrelsen dels hänvisa till yttrandet och förslaget till beslut som redovisats i motion nr 4, dels påminna om den restriktiva hållning till spelreklam som redovisats ovan. Däremot är inte förbundsstyrelsen beredd att tillmötesgå förslaget om att arbeta fram ett handlingsprogram. Förbundsstyrelsen menar att redan redovisade åtgärder är tillräckliga för att arbeta för en mer restriktiv lagstiftning kring reklam för alkohol och spel.

Förbundsstyrelsen är inte heller beredd att fullt ut tillmötesgå motionens andra yrkande, ”att förbundsstyrelsen anordnar ett eller flera seminarier för att åstadkomma kunskaper om alkohol- och spelreklamens arbetssätt och hur den kan bemötas”. Däremot vill förbundsstyrelsen uppmana distrikt och lokala grupper att planera och genomföra seminarier enligt motionärens önskan. Sådana seminarier kan

med fördel genomföras tillsammans med organisationer som har en mer expertkunskap i dessa frågor, såsom IOGT-NTO och Spelberoendes riksförbund.

När det gäller motionens tredje yrkande ”att förbundets riksdagsledamöter under allmänna motionstiden lägger motioner om striktare regler för alkohol- och spelreklamen”, så kan förbundsstyrelsen notera att en motion om att förbjuda TV-sänd alkoholreklam från andra länder till Sverige redan har tillmötesgått genom den motion som flera s-ledamöter lämnade in i höstas. Ytterligare motioner får bli ett beslut som s-riksdagsledamöter tar ställning till under den kommande allmänna motionstiden i riksdagen.

Motionens fjärde yrkande ”att förbundet via ledamöter i EU-parlamentet verkar i samma syfte” är vällovligt, men beslutanderätten över vilka åtgärder som EU-parlamentarikerna vidtar är deras eget. Förbundsstyrelsen föreslår därför att denna motion tillställs våra socialdemokratiska EU-parlamentariker liksom STS-gruppen i riksdagen.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokrater för tro och solidaritets grupp i riksdagen.
2. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokraterna i EU-parlamentet.
3. Att därmed anse motionen besvarad.

7. Barnkonventionens implementering

Av Ulf Wallin, Ljungskile. Distriktsstyrelsen i Bohuslän har upptagit motionen som egen.

Vuxna är ofta näst intill superidoler för många barn. Det innebär att den vuxne har ett superansvar för att leva upp till den rollen.

FN:s konvention om barnets rättigheter, eller barnkonventionen som den också kallas, innehåller bestämmelser om mänskliga rättigheter för barn. Den antogs den 20 december 1989 av FN och ratificerades 1995 i Sverige.

Det är 194 länder som har skrivit under och förbundit sig att följa reglerna. Det är bara tre stater (USA, Somalia och Sydsudan) som inte gjort det.

Det är vårt uppdrag att verka för att de anslutna länderna håller vad de lovat. Det är också vårt uppdrag att implementera konventionen i vårt land. Detta särskilt sedan den nya svenska regeringen i sin regeringsförklaring sagt att den skall bli en lag.

Fyra av sakartiklarna i barnkonventionen är vägledande för hur helheten ska tolkas. Artikel 2, 3, 6 och 12 kallas för de fyra huvudprinciperna. När man läser alla övriga artiklar ska man läsa dem med huvudprinciperna ”som glasögon”.

- Artikel 2 slår fast att alla barn har samma rättigheter och lika värde. Ingen får diskrimineras. Barnkonventionen gäller för alla barn som befinner sig i ett land som har ratificerat den.
- Artikel 3 anger att det är barnets bästa som ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barnet. Begreppet ”barnets bästa” är konventionens grundpelare och har analyserats mer än något annat begrepp i barnkonventionen. Vad som är barnets bästa måste avgöras i varje enskilt fall.
- Artikel 6 säger att varje barn har rätt att överleva, leva och utvecklas. Artikel 6 handlar inte bara om barnets fysiska hälsa utan också om den andliga, moraliska, psykiska och sociala utvecklingen.
- Artikel 12 handlar om barnets rätt att uttrycka sina åsikter och få dem beaktade i alla frågor som berör honom eller henne. När åsikterna beaktas ska hänsyn tas till barnets ålder och mognad.

Det finns tusen olika orsaker till varför vi ska bry oss om barnen, säger Svenska kyrkan. När lärjungarna stoppar barnen från att komma fram till Jesus säger han ”Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de” (Mark 10:14-16).

Svenska kyrkan regleras av kyrkoordning som beslutas av Svenska kyrkans högsta organ kyrkomötet. I inledningen till första avdelning i Kyrkoordningen står det ”I kristen tro intar barnen en särställning och de behöver därför särskilt uppmärksammas i Svenska kyrkans verksamhet.”

Det innebär, att församlingarna skall i adekvata ärenden notera att barns rättigheter har beaktats. En av de konsekvenser som uppstått är, att om en person överklagar ett församlingsbeslut så återförvisas ärendet. Det erfor bl.a. Västerås kyrkoråd vid beslut om inrättandet av en askurnlund.

Uddevalla församling har i dagsläget nu skaffat material i barnstorlek för att barnen vid besök på kyrkogården skall kunna delta på sina villkor med barnvänliga redskap.

Sveriges kommuner och landsting har på olika vis sökt implementera barnkonventionen. En av de mera omfattande aktiviteterna finns i Södermanlands landsting där man arbetat med frågan sedan år 2000.

Då antogs en projektplan av landstingsstyrelsen där målen var:

- Att utbilda politiker och chefer.
- Omvärldsbevaka och samarbeta med andra som arbetar med barnets rättigheter.
- Utbilda barnrättspiloter i alla verksamheter, inte bara banverkssamheter.

I dagsläget är 250 barnrättspiloter aktiva, vilket täcker 80 % av landstingets totala verksamhet.

Det finns även anledning för ett förbund att verka för att förtroendevalda oavsett om det är i en förening, distrikt eller förbundsledning och förtroendevalda i olika delar av landet inom förbundet att skapa handlingsmönster för hur man beaktar barnets roll i samhället och dess rättigheter.

Socialdemokrater för tro och solidaritet kan även genom internationella kontakter vara en förebild även i detta avseende.

Motionens yrkande:

1. Att förbundsstyrelsen centralt eller i regionala samlingar implementerar barnkonventionen och följer upp regeringens beslut i frågan.
2. Att distrikten utbildar barnrättighetsombud som medverkar till att barnens rättigheter tillvaratas vid för samhället och invånarna väsentliga beslut.
3. Att förbundsstyrelsen årligen redovisar hur man verkat för barnkonventionens implementering.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 7

Föredragande: Carin Larsson

Motionären lyfter en oerhört viktig fråga för vår värld – barnen. Barnen är vårt hopp och vår framtid. Att Sverige driver barnens rätt i FN och andra organ är ytterst angeläget. Sveriges nya regering har också fastslagit i sin regeringsförklaring att barnkonventionen ska implementeras i svensk lag.

Förbundsstyrelsen ser barnens rätt som en del av arbetet för mänskliga rättigheter. Det är en ledstjärna för oss i vårt arbete och en stående punkt på vår agenda. Vår uppfattning är också att våra socialdemokratiska förtroendevalda i riksdag och andra forum redan idag bevakar att barnkonventionens intentioner följs.

Motionären lyfter också frågan om barnrättighetsombud som distrikten skulle utbilda. Detta är en fråga för distrikten att beslut om. Om de vill arbeta vidare med frågan, så är förbundsstyrelsen positivt inställd till det.

Att arbeta för mänskliga rättigheter, inklusive barnkonventionens intentioner, är en självklarhet för förbundsstyrelsen. Men att explicit redovisa exakt hur man arbetat för detta skulle leda till svåra gränsdragningar och en orimlig detaljredovisning av verksamheten.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att anse motionens att-sats 1 besvarad.
2. Att anse motionens att-sats 2 besvarad.
3. Att avslå motionens att-sats 3.

8. Riktade insatser på skolområdet

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Södermalm genom Bo Nordquist.

Ett stort problem i många större städer är segregationen, där en del stadsdelar har en mycket svårare situation än andra. Det gäller i hög grad skolan. Allt fler uppmärksammar detta.

Det behövs riktade åtgärder för att på olika sätt kompensera bristerna.

Många nior saknar behörighet till gymnasiet och till att läsa vidare. De bästa lärarna med den bästa pedagogiken behöver vara de som undervisar i stadens mest utsatta områden. Skolorna i dessa områden dräneras på elever genom det fria skolvalet. Därför måste skolorna bli bättre på att behålla sina elever.

Bättre lärare, mer stödundervisning, mindre elevgrupper är några vägar för att åstadkomma detta, liksom en bra skolledning. Det behövs en bättre skolmiljö och tillgång till speciallärare, kuratorer, skolpsykolog, skolhälsovård, bibliotekarie och fritidsledare.

Alla elever behöver hjälp till kunskap och personlig utveckling.

Till detta behövs riktade resurser. För barn och ungdomar behövs också ett tryggt samhälle att växa upp i med olika aktiviteter på fritids- och kulturområdet. Närpolis, fältassistent, fritidspersonal har stor betydelse för att de unga ska må bra och gå vidare i sina liv, studier och mognad. För framtiden gäller också att nya områden inte blir segregerade utan får en blandad befolkning.

Motionens yrkande:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet med kraft genom våra representanter arbetar för riktade insatser till skolorna i segregerade områden.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 8

Föredragande: Carin Larsson

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro över segregationen och instämmer i att skolan behöver mer resurser. Sveriges nya regering har tagit krafttag för en bättre skola och tillsatt en skolkommision under ledning av Gustav Fridolin och Aida Hadzialic. Skolkommisionens uppgift är att se över likvärdigheten för svensk skola och arbeta för bättre skolresultat, något som motionären efterlyser. Förbundsstyrelsen välkomnar regeringens initiativ med en skolkommision och ser med tillförsikt framemot förbättringar som gynnar svensk skola, såväl barn som pedagoger och andra vuxna i skolan.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

9. Säkra tillgången till skola för EU-migranternas barn

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Linköping genom Hanna Johansson. Distriktsårsmötet i Östergötland har upptagit motionen som egen.

Linköpings Socialdemokrater för tro och solidaritet vill uppmärksamma frågan om alla barns rätt till skolgång. Att barns rätt till utveckling är viktigt håller nog de flesta med om. Att få gå i skolan är en betydelsefull del av barns rätt till utveckling och dessutom något som ses som självklart att barn ska ha rätt till.

Ändå blir en del barn åsidosatta i Sverige. Familjer från EU-länder som till exempel Rumänien och Bulgarien kan idag inte räkna med att barnen får gå i skola här. År 2012 fick papperslösa barn rätt att få gå i skola i Sverige. Det är en rättighet som fler borde få ta del av. EU-migranternas barn är inte alltid länge i Sverige, men har rätt att vara här i tre månader. Däremot har de idag inte rätt till utbildning då de inte klassas som papperslösa.

I en del kommuner låter man dessa barn gå i skolan men i andra kommuner ges inte den möjligheten. Skolverket menar att denna fråga är oreglerad och att det inte finns tillräckligt stöd i lagen varken för eller emot att dessa barn ska ha rätt till utbildning.

Om vi i Sverige vill leva upp till FN:s barnkonvention så kan vi inte fortsätta att särbehandla barn genom att inte låta alla barn som vistas här få chans till den utveckling som skolan kan ge. Det är dags att sätta alla barns bästa i första rummet.

Motionens yrkande:

Att förbundet ska verka för att socialdemokraterna tydligt tar ställning för alla barns rätt till fri skolgång, genom att säkerställa att EU-migranternas barn ges rätt till utbildning i alla Sveriges kommuner.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 9

Föredragande: Thomas Strand

Förbundsstyrelsen delar motionärens åsikt fullt ut. Att alla barn har rätt till skolgång är en fundamental rättighet som vi inte får kompromissa med. Förbundsstyrelsen anser dock att Sverige och övriga Europa behöver ta ett större grepp om den här frågan för att på allvar se till att denna rättighet faktiskt omfattar alla barn som bor i EU.

Fattiga EU-medborgare och tredjelandsmedborgare faller idag mellan regelsystemen och detsamma gäller deras barn, vilket gör dem till samhällets allra mest utsatta. Det finns barn som lever utan mat för dagen och som inte vet var de ska sova nästa natt.

Att de är just barn gör dem mer sårbara, samtidigt som det svenska regelverket kan göra dem ännu mer utsatta än vuxna då familjer i praktiken inte får tillträde till härbärgen och liknande. Idag finns det tecken på att EU-migranter, om de har med sig barn, oftast ställs inför beslut om omhändertagande eller biljett hem. De erbjuds dock inte försörjningsstöd och ett boende som håller måttet. Många barn lämnas därför kvar i hemlandet medan föräldrarna vistas i Sverige. Detta strider mot barns rätt till sina föräldrar och principen om att enbart fattigdom inte ska ligga till grund för omhändertagande.

Förbundsstyrelsen tolkar reglerna för EU-migranter som att om dessa befinner sig i Sverige i mer än tre månader så bör de betraktas som papperslösa. Utgångspunkten är att barn inte ska diskrimineras på grund av sin juridiska status. Då bör även samma tolkningar gälla för dessa barn som för andra papperslösa barn. Som papperslösa har dessa barn alltså redan idag rätt till utbildning, något som inte uppfylls idag. Det gäller även dessa barns rätt till försörjningsstöd och bostad.

Enligt 2 kap 1§ Socialtjänstlagen har kommunen det yttersta ansvaret för att alla som vistas i kommunen får det stöd och den hjälp de behöver. Detta ansvar gäller oavsett varför personen i fråga vistas i kommunen. För att barn som vistas kortare än tre månader i landet ska kunna få sin rätt till utbildning tillgodosedd, utan att ställa orimliga krav på enskilda skolor eller riskera utbildningskvalitén på kort sikt, anser dock förbundsstyrelsen att det krävs mer konkreta direktiv och särskilda resurser innan detta åläggs kommunerna.

Det är förstås även viktigt att utbildningskvalitén och möjligheten för barn att få tillgång till skola är goda i hela Europa (se även förbundsstyrelsens yttrande över motion 10). EU spelar en viktig roll i denna fråga och EU-migranternas hemländer behöver få både stöd och press på sig för att förbättra situationen.

Det är dock viktigt att i detta arbete inte förutsätta att EU-migranter vill hem i första hand. Det bör finnas möjligheter att etablera sig här för samtliga EU-medborgare. Sverige har en mörk historia av diskriminering gentemot exempelvis romer och romska barns rätt till utbildning. Låt oss inte upprepa historiens misstag. Alla barn har rätt till utbildning!

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att anta som sin mening att barn till EU-migranter som vistas i Sverige längre än tre månader ska definieras som papperslösa, och därmed har rätt till utbildning på samma villkor som papperslösa.
2. Att anta som sin mening att en utredning bör initieras, med syfte att ta fram förslag på hur Sveriges kommuner på bästa sätt kan garantera de barn i Sverige som inte omfattas av skolplikten rätt till en kvalitativ och formellt godkänd utbildning.

3. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokrater för tro och solidaritets grupp i riksdagen.
4. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokraterna i EU-parlamentet.
5. Att därmed anse motionen besvarad.

10. I solidaritet med de allra fattigaste i EU

*Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Bromma-Kungsholmen genom Gabriele Winai Ström.
Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.*

Rumänien och Bulgarien tillhör EUs fattigaste medlemsstater. Det är de som senast kommit med i EU 2007 och de har drabbats hårt av omställning till marknadsekonomi och av finanskrisen 2008. Befolkningens lidande förstärks av regeringens och många kommuners dåliga samhällsstyrning, även om de nu finns tydliga tecken på att en vändning är på väg.

De som drabbats allra hårdast är de fattigaste, ofta romer. Även dessa de allra fattigaste i EU söker sig till Sverige för att finna en lösning på sin livssituation i sitt hemland. När det inte finns jobb samlar de pengar för att rusta sina hus, finansiera skola för barnen, få ett drägligt uppehålle hemmavid. Alltfler i Sverige har engagerat sig i att hjälpa de tiggande, de flesta rumänska romer. Det är en värdefull livsuppgift, som lett till nya vänner. Men mer insatser behövs för att det inte ska stanna vid allmosor, utan bli en del av vår välfärdspolitik i den sociala unionen EU, som ger resultat för de berörda romerna.

Detta är en viktig politik som vårt parti kan känna igen från solidaritetsarbete med en tradition hundra år tillbaka. Många förväntar sig att vårt parti och regeringen ska klara att göra skillnad, med en politik som är mer resultatinkriktad än Alliansens. Vi har värdefulla erfarenheter av "Vägen ut ur fattigdomen" som Evert Svensson så väl beskrivit i sin bok och som Rumänien nu efterfrågar.

Men det räcker inte att välfärden ökar och fler får jobb. Socialdemokrater för tro och solidaritet kan utveckla en politik som ser klasskillnader och fattigdom, men också den diskriminering och rasism som romer utsatts för i Sverige, Rumänien och övriga Europa. EU antog 2011 en plattform för inkludering av romer. Sverige kan nu bli aktivt visa på hur man kan genomföra denna strategi. Vårt parti har en folkbildningstradition, samma mål då som nu, som Rickard Sandler uttryckte det 1912. Vi har också erfarenheter av att skapa solidaritetsgrupper i arbetet för att mobilisera de berörda att skaffa sig egenmakt och hävda sina rättigheter. Varje kommun i Sverige med romska tiggare kan finna samarbetsparter både bland romer här och i Rumänien. Det som krävs är språkintresserade kontaktpersoner, lokaler för boende och folkbildning här och goda samarbetsparter i Rumänien. En fattig är en person utan egen makt. Att bli sedd som människa med behov som andra människor är strategiskt.

Motionens yrkande:

Att förbundsstyrelsen med högsta prioritet uppmanar riksdagsgruppen, våra företrädare i SKL och regeringen att:

- avsätta ytterligare medel för att finansiera solidaritetsarbetet med utbildning i mänskliga rättigheter och yrkesfärdigheter för de allra fattigaste jobbsökarna i EU, särskilt analfabeter under vistelsen i Sverige.
- tillämpa svensk lagstiftning så att inte medborgare i EU, under kortare vistelse i vårt land faller mellan regelverken för socialtjänst, arbetsförmedling och utbildning.
- i EU prioritera genomförandet av EU:s plattform för en politik som inkluderar romer och ger dem egenmakt.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 10

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Förbundsstyrelsen delar motionärens åsikter i frågan. De senaste åren har frågan om klasskillnader och fattigdom ställts på sin spets i Sverige och vare sig Sverige eller den svenska regeringen har varit beredda på detta. Som motionären skriver så räcker det inte med bättre välfärd och fler jobb, det behövs även akuta åtgärder och en fördjupad analys av de extrema klassklyftor vi står inför.

Detta är en fråga som på lång sikt måste lösas genom att förbättra situationen i hemländerna. Men samtidigt är det viktigt att inte förutsätta att de EU-migranter som kommer hit inte också vill etablera sig här. De måste finnas möjligheter till detta. (Se även förbundsstyrelsens yttrande över motion 9).

Regeringen har tillsatt en nationell samordnare för utsatta EU-medborgare som vistas (tillfälligt) i Sverige. Samordnarens uppgift är att:

- Stödja aktörer i Sverige.
- Främja kontakter på lokal nivå mellan Sverige och hemländer.
- Kartlägga sociala rättigheter i hemländer.
- Kartlägga hur andra EU-länder bemöter målgruppen.
- Kartlägga vilka kontakter som tas på lokal nivå mellan Sverige och hemländerna.

Både den svenska regeringen och EU (genom FEAD – fonden för de mest utsatta) har tagit steg för att arbeta med dessa problem. Bland annat har nyligen sammanlagt 90 miljoner kronor säkerställt för att öka målgruppens egenmakt och sociala delaktighet de närmaste 5 åren.

Förbundsstyrelsen anser att detta är goda initiativ, att samordnarens arbete bör stöttas och att det är viktigt att göra en ordentlig utvärdering av de kommande fem årens arbete och resursanvändning. Förbundsstyrelsen delar också motionärens åsikt

att det är viktigt att finansiera utbildning i mänskliga rättigheter och yrkesfärdigheter. Inte minst språkundervisning är en viktig pusselbit för möjligheterna att integreras i det svenska samhället och arbetslivet. Förbundsstyrelsen anser dock att det är lika viktigt att stötta även dem som redan har viss eller hög utbildning, inte bara analfabeter som nämns specifikt i yrkandets första strecksats.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att anta som sin mening att solidaritetsarbete med utbildning i mänskliga rättigheter, språk och yrkesfärdigheter för de allra fattigaste jobbsökarna i EU är en prioriterad fråga som kräver finansiella resurser från den Svenska regeringen och EU.
2. Att med denna justering av motionsyrkandets första strecksats sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till den svenska regeringen.
3. Att med denna justering av motionsyrkandets första strecksats sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokraterna i EU-parlamentet.

11. Judars och muslimers rätt till manlig omskärelse

Av Adrian Kaba och Carin Larsson, Malmö. Distriktsårsmötet i Skåne har upptagit motionen som egen.

Enligt statistik från WHO så omskärs cirka 30 % av världens män. De som omskärs är främst judar och muslimer. Omskärelse kan också göras av hygieniska eller medicinska skäl. Många judar och muslimer anser att manlig omskärelse är jämförbart med det kristna dopet. Pojken tas efter omskärelsen in i en större gemenskap, den judiska alternativt muslimska. Manlig omskärelse är också vanlig bland t.ex. ortodoxa eritreaner.

Manlig omskärelse är en mycket gammal tradition. Det finns bevis för att manlig omskärelse har utförts sedan 2300 år före vår tideräkning. I Sverige omskärs idag enligt tillgänglig statistik ett 40-tal judiska pojkar och ca 3000 muslimska pojkar. Judiska pojkar omskärs av en religiös auktoritet, som har en utbildning (en mohel). Muslimska pojkar kan omskäras av medicinskt kunnig personal i landstingets regi eller av en omskärare.

Det finns medicinska fördelar med manlig omskärelse, t.ex. renlighetsaspekter och minskad risk för cancer. Motståndarna mot manlig omskärelse har lyft fram att det handlat om barnets rätt och integritet. I media har också flera fall lyfts fram då ingreppet gjorts av icke medicinskt kunnig personal, med stort lidande som följd för de drabbade pojkarna. För både judar och muslimer kan ingreppet variera i olika delar av landet. Kostnaden för den enskilde varierar också.

I alla goda demokratier bör hänsyn tas till minoriteternas behov. Om vi vill verka för mångfald och religionsfrihet i Sverige så bör frågan om manlig omskärelse vara av vikt i det arbetet.

I Barnkonventionen nämns också barnens rätt till föräldrarnas religion och kultur.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att det finns en möjlighet till en delkurs i läkarutbildningen för läkarstudenter i manlig omskärelse.
2. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att utreda möjligheten för utbildad personal inom t.ex. vården att kunna utföra manlig omskärelse utanför landstingens regi, i församlingars regi alternativt genom privata kliniker.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 11

Föredragande: Peter Weiderud

Som motionärerna påpekar är cirka en tredjedel av världens manliga befolkning omskuren. Skälen varierar, som motionärerna mycket riktigt pekar på. Det kan vara religiösa, kulturella, sociala, medicinska eller hygieniska. För judar, muslimer och vissa ortodoxa kristna är omskärelsen en del av den religiösa seden, och görs på nyfödda. Hos flera grupper i östra och södra Afrika är det en del av den manliga initiationsriten och görs i tonåren. I USA och andra länder har det främst handlat om hygieniska, medicinska och sociala skäl. Här har antalet omskurna skiftat över generationer och har ingen koppling till förändring i religiös tillhörighet.

Religion rymmer också identitet och riter, inte minst i livets viktiga skeden:

- En grundläggande rit i judisk tro är omskärelse av pojkar – b'rit milah. Då namnges pojken och omskärelsen bekräftar judisk identitet och samhörighet med sin familj. Det finns judiska grupper som söker förnyelse i frågan om omskärelse, men för den stora majoriteten är detta att se som obligatoriskt.
- Även inom islam och hos vissa orientala ortodoxa kristna är omskärelse ett tecken på religiös tillhörighet. Det finns självklart olika uppfattningar, men för stora grupper är detta, om inte obligatoriskt så i alla fall en stark rekommendation.

Det är inte orimligt att läkare och vårdorganisationer för en debatt om detta oåterkalleliga ingrepps medicinska konsekvenser. Men debatten måste ske med stor varsamhet. Att kräva förbud i svensk lag kommer inte att förändra mångtusenåriga traditioner som har stor betydelse för människors identitet och grupptillhörighet. Det kommer leda till att omskärelsen förpassas till för barnet mycket riskfyllda operationer, utanför professionell medicinsk kontroll. Här finns tydliga paralleller till diskussionen om förbud av aborter.

Motionärerna lyfter fram att vissa kritiker mot omskärelse av pojkar hänvisar till barnens rätt och ibland också till Barnkonventionen. FN:s barnrättskommitté, som är den viktigaste riktningsgivaren för uttolkning av konventionen, har inte gett uttryck för att manlig omskärelse skulle strida mot konventionen, förutsatt att den sker på ett medicinskt betryggande sätt.

Barnets rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet definieras i Barnkonventionens artikel 14. Det är en rättighet där barnet är beroende av föräldrars stöd och ledning och som barnet successivt får större eget ansvar för. I artikel 20 berörs frågan om religiös och kulturell fostran där det stipuleras att minoriteter inte får förvägras rätten att tillsammans med andra medlemmar av sin grupp ha ett eget kulturliv och utöva sin religion. Det finns alltså inget i Barnkonventionen som stöder att religionsutövning enbart hör vuxenlivet till.

Av artikel 24 i Barnkonventionen framgår att konventionsstaterna ska vidta åtgärder för att avskaffa sedvänjor som är skadliga för barns hälsa. I förarbetena och i Barnrättskommittén har dessa preciserats till kvinnlig könsstympning, att föredra pojkar framför flickor vid graviditet och familjeplanering samt barnäktenskap.

FN:s särskilda rapportör för religions- och övertygelsefrihet har också berört frågan och vänder sig emot att vissa länder hindrat föräldrar att utföra riter som omskärelse av pojkar.

Enligt Barnkonventionen har barnet rätt till en religion och att utöva den. Föräldrar som vill leda sitt barn in i sin egen religion har rätt att göra detta. Att beröva barnet dess tillhörighet är att frånta dem en väsentlig trygghetsfaktor och en mänsklig rättighet.

Förbundsstyrelsen delar motionärernas syn att det är viktigt att i detta läge värna de religiösa minoriteternas behov och den nu gällande nationella lagstiftningen på området. Samtidigt konstaterar förbundsstyrelsen att lagstiftningen tillämpas olika i olika landsting, vilket är otillfredsställande eftersom detta är att betrakta som en rättighet.

Det finns därför skäl för Socialdemokrater för tro och solidaritet att bidra till ökad kunskap och även på andra sätt säkerställa en likabehandling över hela landet. Förbundsstyrelsen menar att omskärelse av pojkar bör ske i landstingets regi, för att säkerställa medicinsk trygghet. Skulle en omedveten eller intolerant landstingsmajoritet sätta hinder i vägen, kan man självklart överväga den typen av alternativ som motionärerna föreslår, eftersom alternativet innebär stor otrygghet för barnet. Men detta bör ses mera som en nödlösning än ett önskvärt alternativ utifrån de förutsättningar vi idag kan överblicka.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att anse motionen besvarad.

12. Religiös slakt

Av Adrian Kaba och Carin Larsson, Malmö. Distriktsårsmötet i Skåne har upptagit motionen som egen.

Religionsfriheten regleras av grundlagen och regeringsformen 2 kap 1§. Där nämns sex opinionsfriheter, varav religionsfriheten är den viktigaste då den inte går att begränsa. Vid vissa förutsättningar är det möjligt att begränsa demonstrationsrätten och yttrandefriheten, om det t.ex. gäller förtal eller hets mot folkgrupp. Religionsfriheten är däremot absolut. Dock ser det inte ut på detta sätt för en del religionsutövare och religiösa traditioner i vårt samhälle. I Sverige är vi präglade av vårt lutherska arv. Enligt denna tradition är religion något inåtvänt. Religionsfriheten är i första hand en samvetsfrihet. Att få tro som man vill. Detta kommer i konflikt med andra religioner som islam och judendom, samt andra inriktningar inom kristendomen, så som katolicism samt ortodox kristenhet som alla är mer praktiskt orienterade. När andra synsätt än den lutheranska ska vägas in i sammanhanget får man problem med svensk religionslagstiftning, då den tar föga hänsyn till religiösa praktiker.

Frågan om religiös slakt har alltid behandlats som en djurskyddsfråga och inte som en religionsfrihetsfråga. Samtidigt är Sverige ansluten till Europakonventionen och det man kan notera är att totalförbud mot religiös slakt inte är vanligt i Europa. I de flesta länder finns det möjligheter till undantag från förbud av obedövad slakt, men inte i Sverige.

I Malmö bedriver STS-förbundet ett viktigt arbete i kampen mot antisemitism och islamofobi. Våra vänner i judiska och muslimska församlingen i Malmö har tydligt påtalat vikten av erkännande och respekt för deras respektive traditioner, som en viktig del i kampen mot antisemitism och islamofobi. Att kunna leva som jude och som muslim fullt ut är en grundläggande förutsättning för att bekämpa intoleransen och rasismen som drabbar judar och muslimer. Vid dessa samtal har i princip förbudet mot religiös slakt lyft fram som det viktigaste hindret för judar och muslimer att fullt ut praktisera sin religion i Sverige.

Motionens yrkande:

1. Att frågan om religiös slakt måste behandlas som en religionsfrihetsfråga och inte främst som en djurrätsfråga.
2. Att det införs en religionsfrihetsklausul för religiös slakt som möjliggör ett undantag från förbudet av obedövad slakt.
3. Att detta undantag villkoras med en licensiering som utfärdas av länsstyrelserna utifrån noga kontroller och krav på korrekt djurhållning.
4. Att vid de fall religionsfrihetsklausulen gäller så ska det ställas mer långtgående djurrättskrav än vad lagen idag ställer gällande hela djurets livscykel. Fokus ska ligga på behandlingen av djur från uppfödning och transporter fram till slaktmomentet.
5. Att denna motion skickas till den socialdemokratiska riksdagsgruppen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 12

Föredragande: Peter Weiderud

1938 införde Riksdagen, efter påtryckningar från Nazityskland, ett förbud av religiös slakt för att försvåra för den judiska gruppen. Övriga EU gjorde upp med denna diskriminering efter kriget, men i Sverige lever förbudet kvar med hänvisning till djurskydd och försvårar/fördyrar påtagligt livet för både judar och muslimer.

Sverige är därmed ett av få länder i världen som har förbud mot obedövad religiös slakt. Den diskriminering som ligger i detta är, som motionärerna pekar på, oacceptabel och måste ur ett MR-perspektiv få en lösning. Att knappt 10 miljoner svenskar gör anspråk på att utgöra norm för 17 miljoner judar och en miljard muslimer i världen är pretentiöst för de flesta internationella betraktare, vilket gör att frågan på sikt kommer i ett annat ljus med hjälp av EU eller Europarådskonventioner. Men det vore självklart önskvärt, som motionärerna pekar, på att nå en lösning i en svensk demokratisk process. Religionsfriheten är endast en del av de mänskliga rättigheterna och det är inte bara religiös slakt som är nödvändigt att fokusera. Diskussionen berör även bruk av slöja, kippa, traditioner vid handslag/hälsning samt bruk av religiösa symboler i det offentliga rummet etc.

Sverige har en stark djurskyddslagstiftning som måste värnas, men inte på bekostnad av religionsfriheten. När rättighetsperspektiv kolliderar är det alltid viktigt att söka ett förhållningssätt som maximerar de samlade rättigheterna. Det angreppssätt som STS och tidigare Broderskapsrörelsen haft under de år vi arbetat med frågan är att det är möjligt att nå en lösning där både djurens rätt och religionsfriheten värnas.

Både halal och kosher är slaktmetoder som instiftats för att säkra att det religiösa behovet också innebär undvikande av djurplågeri. Slaktmetoden får inte ändras så att ökad smärta eller plågor uppstår. Skälet till att bultpistol inte är tillåtet för kosher är att det djur som slaktas måste vara helt oskadat. Bultpistolen bedövar och skadar djuret innan det slaktas, vilket alltså gör bultpistolen förbjuden i kosher. Majoriteten av Sveriges muslimer har accepterat bedövning före slakt, för de menar att bedövning är i linje med halal-slaktens djurskyddande intentioner.

Bilden kompliceras också av att traditionell kosher- och halal-slakt är mindre plågsam än den kulturellt accepterade svenska slakten/jakten av ripor, älgar och kräftor, vilket får den svenska lagstiftningen att framstå som kulturellrelativistisk. Dessutom finns det brister när det gäller respekt för djuret också i den industrialiserade svenska djurhållningen. Djurets lidande bör bedömas utifrån hela djurets livscykel, inte bara (men självklart också) de sista sekunderna av djurets liv.

De samtal som STS initierat i Malmö har sökt bearbeta frågan om religiös slakt genom att också dra in veterinärexpertis. Våra medlemmar har också tidigare

motionerat i riksdagen i frågan och vi hade under flera år en dialog med de religiösa paraplyerna och Jordbruksverket.

Denna typ av dialog har fört frågan framåt, och vi behöver fortsätta arbetet. Nya steg i processen är att undersöka om lagens definition av religion kan breddas så att mer praxisorienterad religiositet ges skydd av religionsfrihetslagstiftningen. Det blir då nödvändigt och möjligt att klart definiera vilken praxis som ska vara laglig i Sverige och under vilka villkor. Förbundsstyrelsen menar att detta arbetssätt bör undersökas innan vi eventuellt föreslår undantag från gällande slaktlagstiftning eller licensiering.

Förbundsstyrelsen föreslår att årsmötet ger styrelsen i uppdrag att arbeta vidare med att finna sätt att skapa en ny balans mellan svensk lagstiftning om religionsfrihet och djurskydd. Målet är att Sverige ska bli ett land där individer från alla traditioner har lika rättigheter och lika skyldigheter utan att djurens rättigheter negligeras. Arbetet bör ske i nära samarbete med relevanta religiösa representanter och juridisk expertis, djurrättsexpertis och lagstiftande politiker.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att uppdra åt förbundsstyrelsen att i frågan om religiös slakt söka vägar att skapa ny balans mellan svensk lagstiftning om religionsfrihet och djurskydd.
2. Att därmed anse motionen besvarad.

13. Skydda den judiska minoriteten

Av Ylli Dautaj, Västerås.

”I kölvattnet till de senaste årens utveckling har ett ökat antal judar i Europa dragit slutsatsen att Europa inte längre är säkert och flyttat till Israel. Utifrån samma logik har många publicister ägnat sig åt självzensur till vinsten av lugn och ro. Det är en utveckling som borde ha rönt en omfattande debatt men som i allt för stor utsträckning fått fortskrida i det tysta”, skriver DN.

Utöver terroristattentat har andra extrema grupper återigen börjat rikta sin ilska mot judarna i Europa och i Sverige – vänster- som högerextrema. Björn Söders tal om nationstillhörighet rankades topp tio bland årets värsta antisemitiska uttalanden 2014.

I ljuset av den ständiga antisemitismen, jihadist- och terrorhoten, SD:s framfart och den senaste tidens terroristattentat är det viktigt att vi står upp för den judiska minoriteten med en variation av religiösa röster, vilket vi i STS har. Vi vänder aldrig en religiös minoritet ryggen. STS kan genom att aktivt ta ställning i frågan visa vägen för en religiös tolerans och preventivt motarbeta att antisemitiska rörelser växer sig starkare och skapar ytterligare polarisering i vårt land.

Den senaste tiden har hoten mot den judiska minoriteten i Sverige trappats upp och likväl uppmärksammas. Uppmärksammas har judarnas situation i Sverige gjorts nationellt (genom t.ex. Uppdrag Granskning) såväl som internationellt (genom Obamas särskilda sändebud mot

antisemitism). STS behöver uppmärksamma hotet mot den judiska minoriteten men också motarbeta de, det har STS alla resurser till att göra.

Skyddet av den judiska minoriteten är en fråga STS bör ta itu med. Inom STS har man verkat mycket för den palestinska frågan och mot islamofobi. Bägge är legitima och viktiga frågor att hantera, per se, men det lär inte i ljuset av ovanstående komma som en chock om den judiska minoriteten känner sig utstötta av STS. Av bland annat dessa anledningar anser jag att STS bör arbeta för att stärka skyddet av den judiska minoriteten. På så vis gör vi oss mer relevanta i aktuella frågor som vi bör behandla, vi visar solidaritet och breddar och fördjupar vårt arbete för religionsfrihet och tolerans. Om religiösa röster enas i frågan kan vi samtidigt motarbeta polariseringen i landet.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att Sverige mer aktivt och med öppet stöd hanterar frågan om skyddet för den judiska minoriteten.
2. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet beslutar att skapa en kommitté eller utskott där man arbetar för att skapa opinion i frågan genom att skriva rapporter, artiklar och eventuellt motioner till riksdagen och olika kommunfullmäktige.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 13

Föredragande: Peter Weiderud

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro över den ökade utsattheten för den judiska minoriteten i Sverige och Europa.

Den senare tidens terrorattentat i Bryssel, Paris och Köpenhamn har gjort situationen akut. Terrorismens syfte är att skapa rädsla. Vårt svar måste därför vara att motverka rädsla, hos den mycket utsatta judiska gruppen. Här finns ett omedelbart ansvar hos staten, inte minst att bidra med resurser så att de judiska församlingarna och verksamheterna upplever fullgod säkerhet. Därför var beskedet i regeringens vårbudgetproposition viktiga.

Men det finns också ett bredare samhällsansvar att visa, markera och förstå att Sverige också är judiskt. Den första judiska församlingen grundades redan 1774, men det skulle dröja hundra år innan judar hade fullständiga medborgerliga rättigheter och fick bo var de själva önskade. I dag finns det cirka 20 000 judar i Sverige, varav 7 000 är medlemmar i någon synagoga.

Den judiska vardagen har aldrig varit enkel. 1938 införde riksdagen efter påtryckningar från Nazityskland ett förbud mot kosherslakt för att försvåra för den judiska gruppen. Medan övriga EU gjorde upp mot denna diskriminering efter andra

världskrigets slut, kom den i Sverige att leva kvar, vilket försvårar/fördyrar livet för den judiska gruppen.

Rätten att på ett medicinskt säkert sätt få genomföra den i judendomen obligatoriska ritualen att omskära pojkar – b'rit milah – är säkrad på nationell nivå, men tillämpas olika i olika landsting och inte sällan väcker landstingspolitiker förslag om att ta bort eller begränsa rätten.

När strukturell vardagsdiskriminering kombineras med direkta dödshot mot judar för att de är judar väcker det tankar även hos judar som varit svenskar i generationer om att lämna vårt land. Det kan vi inte stillatigande acceptera.

STS har under senare år arbetat intensivt med frågan om hur vi kan motverka anti-semitism och islamfobi och visat på den koppling och de likheter som finns mellan det hat som riktas mot både judar och muslimer. Vi har använt situationen i Malmö som modell för detta arbete. Detta angreppssätt har gett flera fördelar. Det har stärkt känslan av solidaritet mellan dessa båda grupper, och samtidigt motverkat möjliga spänningar mellan dem. Det har också gett möjligheter att finna ett mer principiellt och rättsbaserat politiskt angreppssätt av diskrimineringen. Det som motionären efterfrågar finns därför redan.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår Förbundsstyrelsen att Förbundsårsmötet beslutar att

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionens att-sats 1.
2. Att anse motionens att-sats 2 besvarad.

14. Näthat

Av Sofija Pedersen Videke, Rydebäck. Distriktsårsmötet i Skåne har upptagit motionen som egen.

På internet förekommer hot, både i mera slutna rum (chat, forum m.m.) som i sådana som alla med uppkoppling kan läsa (bloggkommentarer, öppna profiler i sociala media m.m.). Ibland sker det under anonyma täcknamn, s.k. troll, men ibland sker det öppet, av kända och spårbara identiteter.

Den som utsätts för hot bör polisanmäla brottet. Men trots anmälan, trots känd identitet, läggs ofta utredningen ner, innan förundersökning inletts. Det sker av två skäl. Ett skäl är att hotet inte uppfyller juridiska krav för brottet olaga hot. Ett annat skäl är att utredningen av troll är tidskrävande och att resurserna hos polisen är begränsade. Man väljer då att inte prioritera hot på nätet.

Riskerna med ett näthat som får flöda fritt är flera. För det första finns risken att hot om våld på nätet faktiskt utförs i verkligheten. För det andra medför hot att människor drar sig undan, t ex från offentliga uppdrag eller arbeten, då riskerna att utsättas för våld ökar. Det är alltså inte bara hot mot enskilda, utan i förlängningen hot mot demokratin.

Bakgrunden till denna motion är att jag, liksom många andra blivit, blev hotad då jag påtalade ett fruktansvärt hotfullt språkbruk i en tråd på Facebook om Mona Sahlin. Trots polisanmälan, med skärmdump och en verklig identitet av den som hotade mig och Mona inleddes ingen förundersökning. Det är alltså lagligt att skriftligt hota med våldtäkt och avrättning.

Motionens yrkande:

1. Att förbundet verkar för en utredning av när hot på nätet bör klassas som olaga hot, alternativt utreder eget juridiskt begrepp för hot på nätet.
2. Att förbundet verkar för ökade resurser hos Polismyndigheten av utredningen av hot på nätet.
3. Att förbundet verkar för utarbetandet av handlingsplaner när förtroendevalda hotas på nätet.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 14

Föredragande: Aurora Pirraku Eriksson

Motionären lyfter en viktig fråga som, om den inte hanteras, får negativa konsekvenser för demokratin. Med alla de fördelar som sociala medier och ökade möjligheter till kommunikation har med sig, följer näthatet som en mörk baksida. Näthatare agerar idag utan risk för påföljd. Man kan hota, förfölja eller stämpla till våld och komma undan med det.

Näthatet drabbar många i vårt samhälle, inte minst barn och unga. När förtroendevalda drabbas, och ibland väljer att avstå uppdrag på grund av hot och hat, blir det också ett hot mot demokratin.

En färsk undersökning från Brottsförebyggande rådet visar att 96 procent av alla polisanmälningar om hot och kränkningar på nätet som lämnas in läggs ner av polis och åklagare. Detta är inte acceptabelt. Problemet ligger emellertid inte främst i oklarheter kring när hot på nätet bör klassificeras som olaga hot. Problemet ligger istället i att polisen inte prioriterar att utreda dessa anmälningar, och att polisen i flera fall saknar tillräcklig kompetens för att utreda brotten. Det är därför viktigt att Polismyndigheten lägger ökade resurser på och säkrar tillräcklig kompetens för detta.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att anse motionens att-sats 1 besvarad.
2. Att bifalla motionens att-sats 2.
3. Att bifalla motionens att-sats 3.

Motioner B: Internationell solidaritet

15. Kvinnlig könsstympning

Av Åke Näsholm, Sundsvall. Distriktsårsmötet i Västernorrland har upptagit motionen som egen.

Jag yrkar att på ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning. Ingreppen är ju helt förödande för kvinnornas könsliv. Man beräknar att mer än 130 miljoner kvinnor världen över är könsstympade, och att 30 miljoner kvinnor kommer att kan utsättas för övergreppet de närmaste åren.

Könsstympning är ett kulturellt och religiöst fenomen, och att förändra sådant kan ta flera generationer. Dock har en del kvinnor i t.ex. Somalia, som könsstympat flickor, ”omvänts” och slutat med detta, vilket väcker förhoppningar.

Ingreppen sker ofta med primitiva redskap, som med vassa stenar och dylikt, och den läkarvård som borde krävas finns ofta inte alls tillgänglig. Risken för komplikationer är därför mycket stor.

Ingreppen är vanliga i Afrika, men också bland indianstammar i Sydamerika, där beroende på att någon lokal gudom förargas av att kvinnor rör sig under könsakten. Men även i Mellanöstern, bland t.ex. kurder, kan könsstympning förekomma. IS har hotat könsstympta kvinnor i det territorium de behärskar.

Motsvarande ingrepp på män, omskärelse, har ju inte samma negativa inverkan, även om känsligheten minskar för de omskurna männen. Men även där förekommer vanskliga operationsmetoder, ofta utförda av olämpliga ”kirurger”. Vissa läkare t.o.m. rekommenderar ingreppet. Det är faktiskt så, att risken för kvinnors livmoderscancer minskar väsentligt när männen är omskurna. Lämplighet kan därigenom diskuteras.

Motionens yrkande:

1. Att STS ställer sig bakom ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning.
2. Att Sveriges regering uppmanas göra sammalunda.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 15

Föredragande: Yusuf Abdow

Kvinnlig könsstympning är känd i världen och ett uppmärksammat problem. Fler än två miljoner flickor i åldrarna 4-11 år könsstympas varje år. Ingreppet görs oftast helt utan bedövning och verktyget kan vara en smutsig kniv, ett gammalt rakblad eller en glasskärva. Det förekommer inte endast i de områden motionären nämner utan det finns också en viss ökning av kvinnlig könsstympning i Europa, Nordamerika och Australien.

I Sverige råder sedan 1999 en hårdare lagstiftning mot könsstympning. Lagen om förbud mot kvinnlig könsstympning kom redan 1982 och kunskapen är väl spridd i det svenska samhället.

Internationellt arbetar flera organisationer inom FN – bl.a. UNICEF, WHO och IAC (Inter-African Committee on traditional Practices Affecting the Health of Women and Children) för att förbjuda kvinnlig könsstympning.

För Socialdemokrater för tro och solidaritet är det självklart att ställa sig bakom kraven på ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning. Den svenska regeringen är redan engagerad i frågan och behöver därför inte uppmanas att ställa sig bakom ett internationellt förbud. Däremot anser förbundsstyrelsen att Socialdemokrater för tro och solidaritet kan ge regeringen sitt stöd i det fortsatta arbetet.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionens att-sats 1.
2. Att uttala sitt stöd för den svenska regeringens fortsatta arbete för ett internationellt förbud mot kvinnlig könsstympning.
3. Att därmed anse motionens att-sats 2 besvarad.

16. Rekryteringen till IS

Av Gunilla Zomborcsevic, Skara.

Nu diskuteras dels hur man ska kunna stoppa rekrytering till IS, dels hur man ska kunna hindra de unga, som rekryteras, från att komma tillbaka till Sverige.

Om det, som det verkar nu, väger över till att stoppa dem från att återvända, kan det bli alldeles fel. Dels avskräcker det varken rekryterare eller unga hängivna muslimer, dels hindras de unga inte från att dödas/döda.

Som alltid är samarbete den enda lösningen. Det verkar lyckas bra i Angered.

Unga över hela världen och därmed också i Sverige har alltid haft en svår tid, när de övergår från att vara barn till att bli vuxna. Det är ännu svårare i våra dagar. Inte nog med alla frestelser, som vi gamla slapp. De hetsas att se ut på ett visst sätt, ha en viss stil och hänga med på allt. Skolan är jobbigare. Dessutom får de ta emot olika verbala och anonyma angrepp på nätet. De uppmanas till och med att ta livet av sig. En del gör det också. Kommer de synbarligen från ett annat land möts de många gånger av fördomar och människors ovilja.

Är det så konstigt, att de unga vill bli sedda, hörda, omtyckta, känna att de betyder något? Ska de dessutom försöka anpassa sig till två kulturer, kan det bli för mycket. Känner de att de utpekas som dåliga människor, bara därför att de är muslimer, vet de väl inte, vad de ska ta sig till. De faller lätt

för frestelsen att lyssna på någon, som säger att de kan göra sig omtyckta och uppskattade. De får höra, att de kan offra livet och få belöning för det. Ja, komma direkt till paradiset. De är kanske inte riktigt insatta i det, som islam står för och märker inte, att rekryteraren kan ännu mindre, men påstår en massa, som inte är sant och som inte är islam. Ska då de unga straffas – eller frestaren/rekryteraren?

Vi har alla ett ansvar för att behandla alla unga på rätt sätt, så att de känner att de är accepterade, helst att de är omtyckta, att de behövs, att vi vill ha dem här i Sverige. Det vore ett mycket bättre sätt att hindra dem från att resa ifrån sina föräldrar, än ett förbud att återvända. Förbuden ska gälla dem, som lurar i dessa barn, att det IS gör är god islam!

Vi, som är en organisation med medlemmar, som tillhör olika tro, företrädesvis kristendom och islam, och som förenas i solidaritet, är särskilt lämpade att finna lösningar, som gynnar både föräldrar och barn, som riskerar att värvas.

Vi som är en socialdemokratisk organisation har möjlighet att få kontakt med dem, som har inflytande i riksdag och regering och kan vara en sammanbindande länk.

Motionens yrkande:

Att förbundsårsmötets deltagare antar motionen och verkar i dess anda så att vi kan behålla unga muslimska pojkar och flickor i Sverige.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 16

Föredragande: Adrian Kaba

Motionären tar upp en aktuell och viktig fråga som berör rekryteringen till IS i Sverige. Det motionären vill är att unga svenskar motverkas från att rekryteras av terrorsekten IS och förhindras från att åka utomlands och strida. För att få stopp på detta är lösningen förebyggande arbete och samarbete och inte att stoppa de unga från att komma tillbaka.

Förbundsstyrelsen håller med motionären om att det är av ytterst vikt att bejaka det förebyggande arbetet och det viktiga samarbetet mellan samhällets olika delar, inklusive de religiösa samfunden. Dock talar motionären om att förbjuda de som talar om att det som IS gör är god islam. Förbundsstyrelsen menar att felaktiga påståenden och osanningar om islam inte kan förbjudas, och inte kan heller de som sprider dessa påståenden förbjudas. Däremot måste alla progressiva krafter i samhället, inklusive moderata och fredliga muslimer, och andra som står upp för människors lika värde och mot extremism agera i samtal och diskussioner med de unga och de som är i farozonen för extremism. Det är viktigt att påtala felaktigheter hos de extrema och våldsbejakande krafterna och motarbeta/motbevisa de som ger unga en felaktig tros- och människosyn.

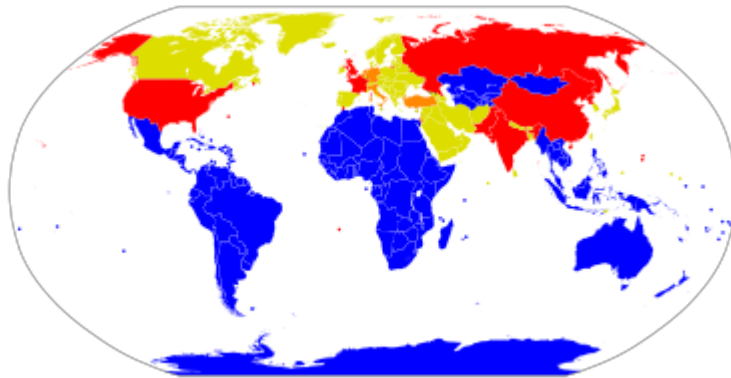

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

17. Kärnvapenfri zon

Av Monica Molin, Lund. Distriktsårsmötet i Skåne har upptagit motionen som egen.

■ Kärnvapenfria zoner ■ Stater som har kärnvapen ■ "Nuclear sharing" ■ Icke-spridningsavtalet

Jag var i Hiroshima i somras och blev till min förskräckelse medveten om att Sverige inte är en kärnvapenfri zon! Jag skämdes när jag såg att nästan alla länder söder om ekvatorn är det men inte vårt land. Illustreras av kartan ovan.

En gång i tiden beslöt Lunds kommunfullmäktige att staden Lund skulle deklarerar sig som kärnvapenfri zon. Hedersamt och det uppmärksammades t.o.m. i Hiroshima så att stadens borgmästare fick en inbjudan därifrån. Osäkert dock om beslutet kvarstår idag!

Socialdemokraternas tolvpunktsprogram för nedrustning – En svensk offensiv mot massförstörelsevapen och för nedrustning antaget 2010-04-20 – är en god start men inte tillräckligt radikalt.

Skåne, Sverige och världen är i stort behov av nya initiativ i frågor om fred och frihet för människor och då är det viktigt att börja där man står. Frågan om kärnvapenfria zoner måste åter tas upp. För närvarande omfattar de kärnvapenfria zonerna mer än 50 procent av jordens landyta (varav 99 procent av allt land på södra halvklotet), och 113 av världens 195 länder samt 18 andra områden. 1,8 miljarder människor bor inom zonerna (2009). Dessa zoner är viktiga för att förhindra kärnvapenspridning och verkar stabiliserande.

Motionens yrkande:

1. Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att Sverige deklarerar sig som kärnvapenfri zon.
2. Att motionen sänds till partistyrelsen och den socialdemokratiska riksdagsgruppen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 17

Föredragande: Ulf Bjereld

Under många års tid var Sverige en stark och synlig kraft i det internationella arbetet för nedrustning och mot kärnvapen. Sverige var den väststat som hårdast av alla kritiserade stormakternas kapprustning, samtidigt som Sverige i sin egenskap av militärt alliansfri stat förmådde spela en konstruktiv roll i de internationella nedrustningsförhandlingarna. Men under alliansregeringens åtta år vid makten har Sveriges skarpa profil i de internationella nedrustningsförhandlingarna tunnats ut, och arbetet med att verka för internationell nedrustning prioriterades ned under Carl Bildts tid som utrikesminister.

Det är dags att den rödgröna regeringen nu ser till att Sverige åter bli en stark röst för nedrustning. Kärnvapnens katastrofala konsekvenser för mänskligheten har fått växande betydelse på den internationella nedrustningsagendan. Många kärnvapenfria nationer kräver konkreta nedrustningsåtgärder med hänvisning till just de inhumana effekterna av kärnvapenkrig. Sverige måste samverka med likasinnade länder för att uppmärksamma kärnvapens humanitära konsekvenser och för att avskaffa alla kärnvapen. Sverige ska också verka för att stärka icke-spridningsavtalets genomförande, för att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar träder i kraft samt för att FN:s vapenhandelsfördrag ATT (Arms Trade Treaty) görs universellt och genomförs.

Sverige är i den lyckliga situationen att vi i praktiken är fritt från kärnvapen. En ensidig deklaration av att Sverige är en kärnvapenfri zon skulle riskera att uppfattas som en förändring, och inte som en beskrivning av rådande sakläge. En ensidig svensk deklaration skulle därför också ta bort fokus från de viktiga sakpolitiska frågor som Sverige under de närmaste åren bör driva i det internationella nedrustningsarbetet. Socialdemokrater för tro och solidaritet vill under det närmaste året i stället aktivt bidra till att påverka regeringen i flera viktiga frågor i det internationella nedrustningsarbetet. Vi vill uppmana regeringen att seriöst överväga ett aktivt stöd till förslaget om ett totalt kärnvapenförbud, i stället för att som nu nöja sig med att stödja ett fullständigt genomförande av icke-spridningsavtalet. Sverige bör erbjuda sitt värdskap till en kommande konferens för att på detta sätt visa sitt stöd till en konvention som förbjuder all användning av kärnvapen.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att anse motionen besvarad.

18. Förbud mot militära aktiviteter i luftrummet

Av Gunilla Zomborcsics, Skara.

Fred kan aldrig uppnås genom krig. Det går naturligtvis inte att totalförbjuda dem. Men man kan kanske ta det bit för bit. Tänk så mycket trevligare det skulle bli för alla – utom för vapentillverkarna. Miljön skulle förbättras avsevärt och de insparade pengarna kunde användas till viktiga och bra saker.

Vi kunde börja med att stoppa flyg för militära ändamål. Flygplan användes i ringa omfattning under första världskriget. De utförde massbombningar i spanska inbördeskriget. I andra världskriget brukades de till terrorbombningar mot civila mål för att bryta motståndsviljan. De skötte också transporter och gav understöd till marktrupper.

Det värsta, som kom från luften, var atombomberna över Hiroshima och Nagasaki.

Drönarna är de lömskaste. De är små och svåra att upptäcka. En nation beslutar att någon i ett annat land ska dödas och så verkställs det. Den, som utför avrättningen, sitter kanske på andra sidan jordklotet och behöver aldrig se offret i ögonen, höra hans/hennes ångestskri eller se de anhörigas sorg. Efter avslutat arbete kan mannen vid tangenterna gå hem till familjen och ha en myskväll. Det blir som en förlängning av ett dataspel. Inte riktigt verkligt. Ofta drabbas fler än den som blivit utpekad och ”dömd”, men det kan också drabba helt oskyldiga eller egna trupper. I längden skadas även knapptryckaren. Mentalt.

Det ska inte komma något farligt från luften, inte något, som vi människor kan styra över i alla fall. Regn, snö, hagel, blixtar, aska från vulkaner, kosmiskt nedfall är mycket nog

Det vi människor skickar upp i luften, ska vara fredligt; räddningshelikoptrar, flyg för bevakning av skog och för att släcka skogsbränder, fraktflyg, charterflyg, privatflyg och sådant. Man ska inte behöva frukta anfall från luften!

Låt oss börja med att försöka få bort de militära drönarna! Trots det, som skrevs i Ny Teknik 11 juni 2014 under rubriken ”Förhastat kräva förbud mot drönare i krig”, tycker jag att det är på tiden!

Vi har inte råd att slåss mot varandra! Vi har en värld att försvara mot en yttre fiende, som vi själva frambringat och som hotar att förstöra den planet vi bor på.

”Vänner, kamrater, kom! Låt oss göra det omöjliga möjligt!” (Helga Henschen)

Motionens yrkande:

1. Att ett rådslag via nätet planeras, så att medlemmar i STS kan diskutera de frågor som tas upp i motionen.
2. Att rådslaget efter en viss tid följs upp av en samtalsdag, då även sakkunniga bör närvara.
3. Att man då diskuterar, vilken väg man kan gå för att verka i motionens anda.

4. Att man ger några i uppgift att arbeta fram alternativa tillverkningar vid de fabriker, som framställer vapen, ammunition och dylikt, som används i krig, så att ingen blir arbetslös.
5. Att man ger någon i uppdrag att beräkna kostnaderna för krig inklusive förstörelse av tillgångar och miljö.
6. Att man talar om vad de inbesparade beloppen i stället behöver användas till.
7. Att man samlar dessa fakta och publicerar dem till allmän kännedom.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 18

Föredragande: Ulf Bjereld

Under senare år har användandet av så kallade drönare – förarlösa flygfarkoster med militär förmåga – blivit ett allt vanligare medel i den militära krigföringen. De civila offren har blivit många och särskilt USA använder alltför ofta drönarna på ett sätt som i praktiken innebär utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar av människor.

Det är viktigt att notera att användningen av drönare är föremål för exakt samma reglering som andra vapen och självklart måste följa gällande folkrätt precis som andra militära vapeninsatser måste göra. Förbundsstyrelsen delar motionärens oro, och understryker vikten av att internationell rätt respekteras oavsett om drönare används i krigföringen eller ej.

Folkrätten förbjuder stater att understödja andra staters folkrättsbrott. Staterna ska därför, i enlighet med sina rättsliga skyldigheter, inte bidra till att underlätta eller dela med sig av underrättelseinformation som på sannolika skäl kan antas användas av andra stater för medverkan i olagligt riktat dödande eller för utförande av sådant dödande. Stater som har tekniken för bestyckade drönare bör åläggas att offentligt redovisa den rättsliga grunden för användningen av drönare, det operativa ansvaret och information om offren för drönarattacker, särskilt civilpersoner. Stater är bundna av t ex Genèvekonventionerna och sedvanerätten gentemot varandra, och alla stater har därför ett berättigat intresse att veta hur t ex USA tillämpar dessa regler. Om en stat anser sig ha legitima underrättelseskäl att inte lämna ut alla detaljer är en annan sak, men det måste bedömas från fall till fall.

Förbundsstyrelsen anser att den svenska regeringen bör initiera en utredning om drönarproblematiken och driva frågan internationellt i syfte att få en internationell reglering i någon form. Förbundsstyrelsen menar här att t.ex. Internationella rödakorskommittén kan vara en lämplig samarbetspart. Förbundsstyrelsen föreslår att förbundet på olika sätt verkar för att det socialdemokratiska partiet i sin utrikes- och säkerhetspolitik stärker internationell humanitär rätt, inklusive med avseende på användningen av drönare. Förbundet bör i detta arbete samverka med andra rörelser och organisationer som slåss för dessa mål. Vi tror det vore olyckligt att binda formen för ett sådant arbete till ”ett rådslag via nätet”, utan vill i stället att den kommande

förbundsstyrelsen får handlingsfrihet att själv bedöma vilka former som är mest lämpliga för detta viktiga arbete.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att anse motionen besvarad.

19. Säkerhetshot

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Södermalm genom Bo Nordquist.

Det finns många hot mot vårt samhälle. Vi har blivit alltmer beroende av IT-, el- och telesystem och en rad samhällsfunktioner är inte tillräckligt skyddade. Kriminella, terrorister och främmande makt kan påverka, skada och slå ut livsviktiga funktioner. Det går också att utan större svårigheter och på kort tid komma åt information om personer och verksamheter. Inloggning är lösenordsskyddad men säkerheten är mycket svag. Bristerna är så allvarliga att det skulle kunna gå att hacka in sig.

Det här är allvarliga hot mot samhället. Det kan gå att ändra värme, ventilation, belysning och öppna dörrar. Genom desinformation kan det gå att skapa osäkerhet och bidra till svårigheter att försvara oss.

Om en angripare skulle genomföra en systematisk attack mot ett stort antal objekt samtidigt skulle det skapa stora problem. Brottligheten inom internet- och cyberkrigföring ökar och vi måste ha bra skydd för att försvara oss.

Motionens yrkande:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet genom våra representanter på olika sätt arbetar för att skydda oss och vårt samhälle mot internet- och cyberkrigföring.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 19

Föredragande: Adrian Kaba

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om riskerna med internet- och cyberkrigföring. Samhället är oerhört känslig för att utsättas för olika typer av påverkan, skador och utslagning. Möjligheten med att hacka in sig i olika system och därmed styra över samhällsviktiga funktioner har blivit allt vanligare och riskerna mycket påtagliga.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionen.
2. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till Socialdemokrater för tro och solidaritets grupp i riksdagen.

20. Försvunna ensamkommande flyktingbarn/ungdomar

Av Farshid Ardabili-Farshi, Nässjö. Distriktsårsmötet i Jönköping har upptagit motionen som egen.

Sedan 2010 har över 1500 ensamkommande flyktingbarn/-ungdomar försvunnit från sina gruppboende eller familjehem. Av dessa har knappt 180 barn kommit till rätta. I snitt mer än 4 försvunna barn i veckan. Vart dessa barn tagit vägen eller vad som hänt dem, vet ingen.

En liten del av dessa barn har antagligen lämnat landet och fortsatt sin resa vidare till annat land, men resten kan man anta fortfarande befinner sig i landet och lever gömda. Som gömda minderåriga och ungdomar kan befaras att de kommer att vara utsatt för större risker i allmänhet och att bli utnyttjade i synnerhet. Att ha tillgång till skola och sjukvård är inget att tänka på för dessa barn.

Ensamkommande barn är ytterst sårbara då det inte finns någon av deras egna föräldrar som kan ta hand om och se efter dem. Dessa barn har inget kontakt- eller skyddsnät.

Då ensamkommande flyktingbarn försvinner hamnar i slutändan uppgiften att hitta dem hos polismyndigheten. Och polismyndigheten saknar de resurser som behövs för uppgiften och ärendena hopar sig.

Detta är inte under några omständigheter acceptabelt.

Förbundet kan påtala problematiken för regeringen i syfte att förebygga problemet. En nationell samordnare mellan olika berörda myndigheter, bl.a. migrationverket, socialtjänsten, polisen och överförmyndarmyndigheten med ansvar för arbetet att hitta de försvunna ensamkommande flyktingbarn, är en möjlig väg.

Motionens yrkande:

Att förbundet skall verka i motionens anda mot regeringen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 20

Föredragande: Yusuf Abdow

På grund av säkerhetsläget i världen kommer till Sverige människor som flyr från olika oroshärdar, inte sällan är det barn som kommer ensamma till Sverige. Då dessa barn saknar vårdnadshavare har det svenska staten med hjälp av migrationsverket

och socialtjänsten i kommunerna ansvar att se till så att deras behov av trygghet, skolgång, boende etc. blir tillgodosedda.

Det har framkommit att ensamkommande barn avviker från olika boende vilket gör det svårt för dem som jobbar med barnen att hitta barnen för att kunna säkra barnens trygghet. Det är också svårt för samhället att acceptera att barn försvinner spårlöst. Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionen.
2. Att sända motionen med förbundsstyrelsens yttrande till den svenska regeringen.

Motioner C: Hållbar utveckling

21. Miljögifter

Av Leif Brandt, Oskarshamn. Distriktsstyrelsen i Kalmar har upptagit motionen som egen.

Idag så är vi översållade av miljögifter. Vi har gifter i form av kadmium, bly och andra tungmetaller, även andra lättflyktiga vätskor som inte skall finnas i vår när miljö. Jordbruksverket bedömer att miljögiftstillförseln är det största hotet mot åkermarkens långsiktiga användbarhet. Detta är något som vi skall vara uppmärksamma på. Miljögifterna kostar sjukvården stora pengar. Dessa pengar kan man lägga på övriga delar inom sjukvården.

Det är hög tid att vi ser till så att våra efterlevande får en bra miljö att leva i. De ska inte behöva växa upp i en miljö som är full av alla dessa gifter.

Motionens yrkande:

1. Att gränsvärdet för kadmium och andra gifter i miljön förändras så att en minskning av halterna i åkerjorden kan påbörjas.
2. Att initiativ tas för att en anläggning för giftreduktion av gödselmedel kan uppföras i Sverige.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 21

Föredragande: Eva Hedesand Lundqvist

En liknande motion behandlades av förbundsårsmötet 2014 och avslogs då.

Motionären lyfter i år också fram en av STS kärnfrågor, nämligen miljön och ett hållbart samhälle. Även i årets motion är ett särskilt gift – kadmium – framlyft i motionen. Vad kan man då göra? Ja möjligtvis att minska värdena och

förbundsstyrelsen konstaterade redan ifjol att det kan vara möjligt att göra detta. Men förbundsstyrelsen konstaterade också att det överstiger förbundsstyrelsens kompetens att ha detaljerad forsknings- och verklighetsförankrad syn på vilken nivå som i händelse av bifall till motionen skulle vara aktuellt, och som skulle vara bättre än dagens riktvärden. Vad det gäller att analysera huruvida sjukdomar kommer sig av olika miljögifter så är även detta en fråga som överstiger förbundsstyrelsens kompetens.

Frågan är en fråga för näringslivet att ta tag i för minskade värden i förädlade produkter. Vad det gäller naturliga ämnen som t.ex. bly, kadmium, tungmetaller mm så kan dessas halt inte påverkas på annat sätt än vid förädling. Det är en fråga för näringslivet att lösa.

Staten har enligt propositionerna 1990/91:90 och 1997/98:145 samt SOU 2000:53 beslutat att avveckla användningen av kadmium, bly och kvicksilver.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att avslå motionen.

22. Förnyad syn på begreppet tillväxt

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Bromma-Kungsholmen genom Eva Risberg. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

Ekonomi handlar i grunden om att hushålla med knappa resurser. Ekonomisk tillväxt är i grunden positivt och kan globalt sett bidra till minskad fattigdom och ökat välstånd. Men, den huvudsakligen marknadsstyrda tillväxt vi har idag leder även till stora problem och enorma orättvisor i vår värld med ändliga materiella resurser.

Dagens ekonomiska system bygger på att tillväxten ständigt måste öka, och det genom att man ökar produktionen av varor. Konsumtionen av dessa varor måste ju också öka om det ska bli vinst. Då krävs att behov skapas av varor, som människor i vår del av världen egentligen inte behöver. Produktionen är alltså ofta inriktad på ekonomins behov och inte på reella mänskliga behov. "Hjulen" ska hållas rullande genom ständigt nya vinster. Man kan ställa sig frågan: Är människan till för ekonomin i stället för att ekonomin är till för människan? En ständigt ökad tillväxt och en ökande produktion, så att säga för produktionens egen skull, tär också alltmer på jordens resurser, för i allt som produceras används ju dessa. Samtidigt ökar utsläpp och nedsmutsning. Det finns beräkningar som visar att vi redan idag skulle behöva fler än ett jordklot med det ekonomiska system vi nu lever efter i västvärlden. Men det har vi inte, det är som bekant ont om jordklot.

I västvärlden behövs knappast mer av onödiga, trendiga konsumtionsvaror, i stil med senaste modellen av smartphonen eller datorn. Framtidens arbete och produktion borde ställas om till att framställa varor efter mänskliga behov, istället för efter marknadens ofta konstruerade behov. Kulturen är ett område som genom ökade resurser skulle kunna utvecklas och ge flera arbetstillfällen. I ett globalt perspektiv finns behov av en gemensam satsning i samarbete med flera av västvärldens länder, en satsning på utveckling och tillväxt i delar av världen där basala mänskliga behov nu inte kan tillgodoses. Stora delar av världen saknar tillgång till hållbara system för vattenförsörjning och avlopp, hälso- och sjukvård, livsmedel m.m. Det skulle behövas en större satsning på arbeten för att stimulera utveckling och produktion mot långsiktiga och hållbara mål inom energi, matproduktion m.m., men även på utbildning och forskning inom till exempel medicin och biologi.

Inom vårt parti har alltid miljöfrågorna varit viktiga, med inställning på hållbarhet och våra barns överlevnad i framtiden. Det är också tydligt i vårt politiska program. Men nu börjar det bli bråttom, en tydlig kursändring krävs. Det är hög tid för den hårt industrialiserade marknadstillvända västvärlden att tänka om. Synen på begreppet tillväxt måste förnyas och utvecklas. En förändrad syn på det tillväxtsystem vi har, innebär en förändrad syn på framtidens arbete och utveckling. Ovanstående frågor är komplexa och har inga enkla svar, men måste nu uppmärksammas och diskuteras mer.

Motionens yrkande:

1. Att en arbetsgrupp tillsätts med syftet att utarbeta en idéskrift för att målet för tillväxt ska vara inställt på en hållbar, solidarisk tillväxt inom områden som gynnar mänskligheten i stället för att huvudsakligen generera vinster åt marknaden.
2. Att framtidens arbete inriktas mot produktion efter människans behov och inte främst efter marknadens behov.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 22

Föredragande: Jonas Magnusson

Förbundsstyrelsen delar uppfattningen att tillväxtens innehåll bör problematiseras, inte minst för att uppnå en bättre ekologisk balans i hela vårt samhälle, såväl i Sverige som globalt.

Varje steg som kan tas när det gäller att analysera tillväxtbegreppet är bra. Vi har länge levt med ett tillväxtbegrepp, BNP, som varit alltför ensidigt. Även om alternativ som HDI och GDI kompletterar finns det ett starkt behov av att frågan lyfts i debatten. Det skulle i så fall innebära att Socialdemokrater för tro och solidaritet ansluter sig till den trend av ökade hänsyn till såväl miljö som människa som debatten kring konsumenters egna val ger uttryck för.

I förslaget till politiska riktlinjer lyfter förbundsstyrelsen också frågan om hållbar utveckling ur flera perspektiv: *ekologisk* hållbar utveckling, *ekonomisk* hållbar utveckling samt *socialt och kulturellt* hållbar utveckling.

Förbundsstyrelsen anser emellertid inte att förbundet ska lägga sina begränsade resurser på att tillsätta arbetsgrupper eller arbeta fram en idéskrift på området. Just nu har förbundet sitt starka fokus på ett samhälle för alla, för antirasism och mångfald – i linje med besluten 2011-12 om att vidga förbundets målgrupp och identitet. Denna fokusering, som bejakats av årsmötena 2013 och 2014, var också ett skäl till att tidigare arbetsgrupper avvecklades för ett par år sedan.

Däremot ser förbundsstyrelsen positivt på om motionens ifrågasättande och utvecklande av tillväxtbegreppet kan växa fram via enskilda medlemmar, grupper och distrikt. Möjligheterna att lokalt ordna aktiviteter, möten, insändarskrivande, debatter mm är stora. Det kan med fördel göras med stöd av förbundets politiska riktlinjer.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att avslå motionens att-sats 1.
2. Att anse motionens att-sats 2 besvarad.

Motioner D: Organisation

23. Medlemsvärvning

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Linköping genom Eva-Lisa Holm Granath. Distriktsårsmötet i Östergötland har upptagit motionen som egen.

Vi behöver bli fler som kämpar för rättvisa, fred, solidaritet och ett rödare och grönare samhälle. Nu mer än någonsin behöver vi verkligen bli flera.

Det är vår övertygelse att det bland annat i kyrkorna i Sverige finns åtskilliga som gärna skulle vilja relatera sin politiska övertygelse till Socialdemokrater för tro och solidaritet. Vi tror att en ”puff i rätt riktning” skulle vara på sin plats just nu, när vi inte behöver polemisera i en valrörelse.

Vi som verkar på lokalplanet behöver hjälp från vår riksorganisation för att informera om vår rörelse och våra idéer. Vårt förslag är att förbundet satsar på medlemsvärvningsannonser i Kyrkans tidning och i Sändaren. Vi tror att det finns en potential där, och att det kan ge sympatisörer en puff att göra slag i saken och bli medlemmar. Naturligtvis ska annonser i dessa tidningar inte vara den enda aktiviteten. Vi, som redan är medlemmar, får emellertid draghjälp av annonserna, och kan knyta an till dessa både i aktiviteter och i personliga samtal. Vi behöver bli fler som kämpar!

Motionens yrkande:

1. Att förbundsstyrelsen genomför en annonskampanj i Kyrkans tidning och i Sändaren.
2. Att kampanjen utformas så att såväl lokalavdelningar som enskilda medlemmar kan utnyttja den i det lokala arbetet.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 23

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Det gläder förbundsstyrelsen när motionären och Linköpingsdistriktet vill satsa på medlemsvärvning för att vår rörelse ska växa och med det få våra idéer synliggjorda. Målet för 2014 var att rekrytera 300 nya medlemmar. Det klarade vi med råge, det blev 352 personer. En del av dessa som värvas betalar inte sin avgift och blir alltså inte medlemmar i praktiken. Andra, som varit medlemmar, väljer att gå ur, slutar betala sin avgift eller avlider. För att fortsätta växa som rörelse måste vi arbeta vidare ännu mer medvetet med medlemsvärvning.

Enstaka annonser i tidningar som motionären föreslår är ofta inte speciellt effektivt i förhållande till kostnaden. Den bästa värvningen sker genom personliga kontakter, vid aktiviteter i grupper och distrikt, via hemsidan och Facebook. Socialdemokrater för tro och solidaritet deltar också i de gemensamma kampanjer som partiet driver.

Motionären efterlyser hjälp från förbundet och det kan ges på olika sätt. Förbundet har informationsmaterial som broschyrer, ”rollups”, underlag till flygblad, debattartiklar osv.

Men hur når man bäst resultat för att värva nya medlemmar? Partiets erfarenheter är att samtalet är en av de allra bästa metoderna. Det är viktigt att vi som är medlemmar i olika församlingar frågar våra vänner om medlemskap i partiet och i synnerhet S.T.S.

Man kan föra ut ett budskap på olika sätt som genom samtalet, via kampanjer i sociala medier, genom insändare och debattartiklar i olika tidningar. Det är inte bara en uppgift för förbundets personal eller förbundsstyrelsen utan ett ansvar och uppdrag för alla grupper och distrikt. Hur vi kommunicerar med varandra och andra är en av de stora utmaningarna idag när fler politiska partier slåss om väljarnas stöd.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att anse motionen besvarad.

24. Sanningskommission och etiska riktlinjer inom S

Av Johan Bonander, Östmark.

Stefan Jarls film "Godheten" och Daniel Suhonens bok "Partiledaren som klev in i kylan" presenterar exempel där ledande, centrala företrädare i det socialdemokratiska partiet uppfattas vilsna i ett etiskt perspektiv.

Mycket talar för att det behövs skärpta etiska riktlinjer som även klargör rågången mellan den maktutövning som är politisk och den inom näringslivet (som konsult m.m.).

Dessa föreslagna nya etiska riktlinjer bör tas fram av en "sanningskommission" som även offentligt belyser och problematiserar de exempel Jarl/Suhonen tar upp.

Motionens yrkande:

Att partiledningen – i samråd med partidistriktet – tar initiativ till denna sanningskommission.

Distriktsstyrelsens yttrande:

Det finns redan etiska regler på olika nivåer i partiet. Socialdemokratiska riksdagsgruppen fastställer sina i samband med varje ny mandatperiod. Likaså finns det i andra organ runt omkring i landet som i arbetarekommuner och landstingsgrupper, som vår egen i Värmland. Självklart måste dessa efterlevas utvärderas och utvecklas vidare vid behov.

En sanningskommission endast utifrån en dokumentärfilmare och en författares problemformulering är en svag utgångspunkt. Frågan är om deras beskrivning är den objektiva och absoluta sanningen om partiets och enskilda personers handlingar. Partiet valde en ny partiledare, de allmänna valen genomfördes 14/9-15, en ny regering bildades. Som ett framtidsparti anser distriktsstyrelsen att vi måste gå vidare och självklart lära oss att vara mer transparenta som parti, inte minst i valberedningsfrågor och utveckla vår etiska kompass.

Styrelsen beslutade att avslå motionen men skicka den vidare till förbundsårsmötet i Johan Bonanders eget namn.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 24

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Det är en grannliga uppgift att vara förtroendevald för socialdemokraterna men också att vara medlem i ett parti med många lokala föreningar av geografisk karaktär eller intresseområden. Ibland går vi åt samma håll, ibland drar vi åt olika håll eftersom vi har olika perspektiv på sakpolitiska frågor. Så är det i en demokratiskt styrd

organisation som socialdemokraterna. Det som är styrande är partiets stadgar där riktningen för medlemmarna anges i ändamålsparagrafen:

Socialdemokraterna vill forma ett samhälle grundat på demokratins ideal och alla människors lika värde och lika rätt. Fria och jämlika människor i ett solidariskt samhälle är den demokratiska socialismens mål.

Medlemmarnas rättigheter och skyldigheter regleras i *Grundstadgar för socialdemokratiska föreningar och klubbar*. Socialdemokrater för tro och solidaritet har, liksom de andra sidosorganisationerna, kompletterande ändamålsparagrafer. Hos oss har också *Manifest för tro och solidaritet* en särskild ställning.

I stadgarna regleras inte förhållningssätt och bemötande gentemot varandra och det omgivande samhället. Det och andra frågor kan däremot finnas i etiska riktlinjer som motionären efterlyser. Som distriktsstyrelsen i Värmland skriver i sitt utlåtande så finns det etiska riktlinjer på olika nivåer i partiet. Arbetet med att ständigt utvärdera och utveckla etiska riktlinjer är angeläget. Likaså utbildningsinsatser för att hålla samtalet vid liv kring rollen som förtroendevald i partiets egen verksamhet som i uppdrag för partiet i alla dess sammanhang där vi finns representerade.

Att centrala ledare för partiet benämns som ”vilsna i ett etiskt perspektiv” av partikamrater och/ eller debattörer är starkt värdeladdat. Men till det och andra partsinlagor måste vi förhålla oss. I partiets alla verksamheter måste vi vara rädda om varandra, inte rädda för varandra. Vi måste vara varsamma med hur vi benämner varandra för alla är lika mycket värda och vi behöver varandra för att kunna utveckla politiken i den riktning partiets ändamålsparagraf säger och de beslut vi antagit vid våra kongresser. Förbundsstyrelsen ställer sig bakom Värmlands distriktsstyrelses yttrande i sin helhet.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att avslå motionen.

25. Nytt valsystem till riksdagen

Av Lennart Hallengren, Malmö. Distriktsårsmötet i Skåne har upptagit motionen som egen.

Det svenska proportionella valsystemet till riksdagen ger alla partier representation förutsatt att partiets röstandel överstiger 4 procent av rösterna i landet. Fördelen är att varje röst är lika mycket värd och får inflytande i riksdagen.

Nackdelen är dock att det kan vara svårt att bilda majoritetskonstellationer som underlag för en regering. Nackdelen är också ett eller ett par partier med kanske endast 4-5 procent av rösterna får en avgörande maktposition mellan två partikonstellationer som samlat det stora flertalet

röster. Följden blir att små partier med endast en liten av rösterna och mandaten i riksdagen får ett oproportionellt stort inflytande. Vilket har visat sig flera gånger, senast efter riksdagsvalet 2014.

Ett valsystem som gynnar och underlättar att skapa starkare majoritetsregeringar vore att föredra även om sådana valsystem missgynnar små partier. Dock väger fördelarna klart över nackdelarna. De partier och partikonstellationer som samlat det stora flertalet av rösterna bör rimligen få ett större utslag och inflytande jämfört med idag.

Storbritannien och Frankrike är exempel på länder vars valsystem skapar starkare majoriteter och sällar bort de minsta partierna. En utredning som ser över Sveriges valsystem kan självfallet se på dessa och andra länders valsystem.

Motionens yrkande:

1. Att regeringen tillsätter en utredning som ser över valsystemet till riksdagen för att forma ett valsystem som underlättar starkare majoriteter, t.ex. genom att höja den nuvarande 4 procent spärren för mandat till riksdagen.
2. Att förbundsårsmötet i Socialdemokrater för tro och solidaritet antar motionen.
3. Att motionen och styrelsens yttrande sänds till regeringen, socialdemokratiska riksdagsgruppen samt socialdemokratiska partistyrelsen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 25

Föredragande: Ulf Bjereld

Socialdemokraternas minskade röstandel i riksdagsvalen och Sverigedemokraternas inträde i riksdagen har inneburit att det blivit allt svårare att bilda handlingskraftiga regeringar. Socialdemokraterna har visserligen under hela sin framgångsrika historia varit vana vid att regera i minoritet, men har då kunnat förlita sig på ett passivt stöd från Vänsterpartiet i de avgörande omröstningarna.

I dag befinner sig Sverige i en unik politisk situation. Sverige styrs av en rödgrön minoritetsregering, trots att högerpartierna har en majoritet av mandaten i riksdagen. Decemberöverenskommelsen möjliggör för den rödgröna regeringen att få igenom sin budget, men i övriga frågor är regeringen beroende av att oppositionspartierna till höger inte använder sin majoritet till att rösta ned regeringens förslag.

Förbundsstyrelsen anser att den uppkomna situationen varken kan eller bör lösas genom att ändra i grundlagen. Det är sällan en bra idé att ändra grundlagen för att lösa ett plötsligt uppkommet politiskt problem. En höjning av fyraprocentsspärren skulle heller knappast lösa problemet med svaga minoritetsregeringar, eftersom Sverigedemokraternas vågmästarställning sannolikt skulle kvarstå. En kraftigt höjd spärr dessutom urholka representativiteten i riksdagen. Bättre vore i så fall att införa majoritetsval i Sverige. Men det råder inga som helst politiska förutsättningar för en

så radikal åtgärd, vilken bland annat kom till uttryck i den senaste grundlagsutredningen (SOU 2008:125).

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro över frånvaron av en handlingskraftig regering. Sverige har ett proportionellt valsystem och flera olika partier, vilket ger möjlighet till flera olika förhandlingslösningar. Förbundsstyrelsen gör bedömningen att problemet med minoritetsregeringar bättre hanteras genom blocköverskridande lösningar än genom konstitutionella förändringar.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att avslå motionen.